Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **UREDBA (ES) ŠT. 882/2004 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 29. aprila 2004

o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali

(EGT L 191, 28.5.2004, s. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Komisije (ES) št. 776/2006 z dne 23. maja 2006	L 136	3	24.5.2006
►**M2**	Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

UREDBA (ES) ŠT. 882/2004 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 29. aprila 2004

o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 37, 95 in 152(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Krma in živila morajo biti varna in zdravstveno ustrezna. Zakonodaja Skupnosti vsebuje pravila, ki zagotavljajo dosego tega cilja. Ta pravila so razširjena na proizvodnjo ter dajanje krme in živil na trg.

(2) Osnovna pravila v zvezi z zakonodajo o krmi in živilih so določena v Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ([4]).

(3) Poleg navedenih osnovnih pravil bolj specifična zakonodaja o krmi in živilih ureja različna področja, kot je prehrana živali, vključno z medicirano krmo, higieno živil in krme, nalezljivimi živalskimi boleznimi, stranskimi živalskimi proizvodi, ostanki in onesnaževalci, nadzorom in izkoreninjenjem živalskih bolezni, ki vplivajo na javno zdravje, označevanjem živil in krme, pesticidi, živilskimi in krmnimi dodatki, vitamini, rudninskimi solmi, elementi v sledovih in drugimi dodatki, materiali, ki so v stiku z živili, zahtevami glede kakovosti in sestave, pitno vodo, ionizacijo, novimi živili in gensko spremenjenimi organizmi (GSO).

(4) Zakonodaja Skupnosti o krmi in živilih temelji na načelu, da so nosilci dejavnosti na področju krme in živil v vseh fazah proizvodnje, predelave in razpečevanja v okviru dejavnosti pod njihovim nadzorom odgovorni za zagotavljanje, da krma in živila izpolnjujejo zahteve zakonodaje o krmi in živilih na področju njihove dejavnosti.

(5) Zdravstveno varstvo živali in zaščita živali sta pomembna dejavnika, ki prispevata h kakovosti in varnosti živil, preprečevanju širjenja živalskih bolezni in humanemu ravnanju z živalmi. Pravila, ki urejajo te zadeve, so določena v več aktih. V njih so podrobno opredeljene obveznosti fizičnih in pravnih oseb

([1]) UL C 234, 30.9.2003, str. 25.
([2]) UL C 23, 27.1.2004, str. 14.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. marca 2004 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 26. aprila 2004.
([4]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1642/2003 (UL L 245, 29.9.2003, str. 4).

▼B

glede zdravstvenega varstva živali in zaščite živali ter dolžnosti pristojnih organov.

(6) Države članice naj izvajajo zakonodajo o krmi in živilih, pravila o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ter spremljajo in preverjajo, da nosilci dejavnosti izpolnjujejo ustrezne zahteve zakonodaje o krmi in živilih v vseh fazah proizvodnje, predelave in razpečevanja. V ta namen je treba organizirati uradni nadzor.

(7) Zato je primerno na ravni Skupnosti oblikovati usklajen okvir splošnih pravil za organizacijo takšnega nadzora. Primerno je, da se na podlagi izkušenj presodi, ali takšen splošen okvir deluje pravilno, zlasti na področju zdravstvenega varstva in zaščite živali. Zato je primerno, da Komisija predstavi poročilo skupaj s kakršnimi koli potrebnimi predlogi.

(8) Praviloma naj ta okvir Skupnosti ne bi vključeval uradnega nadzora v zvezi z organizmi, škodljivimi za rastline in rastlinske proizvode, ker je ta nadzor že ustrezno zajet v Direktivi Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti ([1]). Vendar je nekatere vidike te uredbe treba uporabljati tudi za sektor zdravstvenega varstva rastlin, zlasti v zvezi s pripravo večletnih nacionalnih načrtov nadzora in inšpekcijskimi pregledi Skupnosti v državah članicah in tretjih državah. Zato je primerno ustrezno spremeniti Direktivo 2000/29/ES.

(9) Uredbe Sveta EGS št. 2092/91 z dne 24. junija 1991 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tako proizvedenih kmetijskih proizvodov in živil ([2]), (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila ([3]) ter (EGS) št. 2082/92 z dne 14. julija 1992 o certifikatih o posebnih lastnostih za kmetijske proizvode in živila ([4]) vključujejo posebne ukrepe za preverjanje izpolnjevanja zahtev iz navedenih uredb. Zahteve te uredbe bi morale biti dovolj prilagodljive, da se lahko upošteva specifičnost teh področij.

(10) Za preverjanje skladnosti s pravili o skupni ureditvi trgov za kmetijske proizvode (poljščine, vino, oljčno olje, sadje in zelenjava, hmelj, mleko in mlečni proizvodi, govedina in teletina, ovčje in kozje meso ter med) se že uporablja dobro uveljavljen in poseben nadzorni sistem. Ta uredba naj se zato ne uporablja za ta področja, zlasti zato ne, ker se cilji te uredbe razlikujejo od ciljev nadzornih mehanizmov za skupno ureditev trgov za kmetijske proizvode.

(11) Pristojni organi za opravljanje uradnega nadzora morajo izpolnjevati številna merila, da zagotovijo svojo nepristranskost in učinkovitost. Imeti morajo zadosti ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja ter primerne objekte in naprave ter opremo za pravilno opravljanje svojih dolžnosti.

(12) Uradni nadzor je treba opravljati z ustreznimi tehnikami, razvitimi v ta namen, vključno z rutinskimi pregledi v okviru posebnega nadzora in intenzivnejšega nadzora, kakršni so inšpekcijski pregledi, preverjanje, revizije, vzorčenje in preskusi vzorcev. Za pravilno izvajanje navedenih tehnik mora biti osebje, ki izvaja uradni nadzor, ustrezno usposobljeno. Usposabljanje je potrebno tudi za zagotovitev, da pristojni organi odločajo enotno, zlasti

([1]) UL L 169, 10.7.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/31/ES (UL L 85, 23.3.2004, str. 18).
([2]) UL L 198, 22.7.1991, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 392/2004 (UL L 65, 3.3.2004, str. 1).
([3]) UL L 208, 24.7.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 (UL L 122,16.5.2003, str. 1).
([4]) UL L 208, 24.7.1992, str. 9. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.

▼B

glede izvajanja načel analize tveganja in ugotavljanja kritičnih kontrolnih točk (HACCP).

(13) Pogostnost uradnega nadzora bi morala biti redna in sorazmerna s tveganjem ob upoštevanju rezultatov lastnih pregledov, ki jih opravijo nosilci dejavnosti na področju krme in živil v skladu z lastnimi kontrolnimi programi, temelječimi na HACCP, ali s programi zagotavljanja kakovosti, kadar so takšni programi zasnovani tako, da izpolnjujejo zahteve zakonodaje o krmi in živilih ter pravila o zdravstvenem varstvu živali in zaščite živali. Ob sumu neskladnosti je treba opraviti priložnostni nadzor. Poleg tega se priložnostni nadzor lahko opravi kadarkoli, tudi kadar ni suma neskladnosti.

(14) Uradni nadzor je treba opraviti na podlagi vnaprej določenih postopkov za zagotovitev, da se nadzor opravlja enotno in da je dosledno visoke kakovosti.

(15) Pristojni organi bi morali zagotoviti, da so v primerih, ko so v uradni nadzor vključene različne nadzorne enote, vzpostavljeni ustrezni postopki usklajevanja in da se izvajajo učinkovito.

(16) Kadar je pristojnost za opravljanje uradnega nadzora s centralne ravni prenesena na regionalno ali lokalno raven, pristojni organi tudi zagotovijo učinkovito usklajevanje med centralno in regionalno ali lokalno ravnjo.

(17) Laboratoriji, ki so vključeni v analizo uradnih vzorcev, bi morali delati v skladu z mednarodno odobrenimi postopki ali merili, ki temeljijo na standardih zmogljivosti, in uporabljati analitske metode, ki so, kolikor je mogoče, preverjene. Zlasti bi morali imeti takšni laboratoriji opremo, ki omogoča pravilno določitev standardov, kakršne so najvišje dovoljene meje ostankov, ki jih določa zakonodaja Skupnosti.

(18) Določitev referenčnih laboratorijev Skupnosti in nacionalnih referenčnih laboratorijev bi morala prispevati k visoki kakovosti in enotnosti rezultatov analiznega preskušanja. Ta cilj je mogoče doseči z dejavnostmi, kakršne so uporaba preverjenih analitskih metod, zagotavljanje, da so na voljo referenčni materiali, organiziranje komparativnega preskušanja in usposabljanje osebja laboratorijev.

(19) Dejavnosti referenčnih laboratorijev bi morale zajemati vsa področja zakonodaje o krmi in živilih ter zdravstvenega varstva živali, zlasti področja, za katera so potrebni točni rezultati analiznega preskušanja in diagnostični rezultati.

(20) Evropski odbor za standardizacijo (CEN) je za številne dejavnosti, povezane z uradnim nadzorom, razvil evropske standarde (standardi EN), ki so primerni za namen te uredbe. Ti standardi EN se nanašajo zlasti na delovanje in ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev ter na delovanje in akreditiranje izvajalcev nadzora. Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) in Mednarodna zveza za čisto in uporabno kemijo (IUPAC) sta tudi pripravili mednarodne standarde. Ti standardi so v nekaterih dobro opredeljenih primerih lahko ustrezni za namene te uredbe, ob upoštevanju, da so v zakonodaji o krmi in živilih določena izvedbena merila za zagotovitev prilagodljivosti in stroškovne učinkovitosti.

(21) Treba je predvideti prenos pristojnosti za opravljanje nekaterih nadzornih nalog s pristojnih organov na izvajalce nadzora in pa pogoje, pod katerimi tak prenos lahko poteka.

(22) Na voljo bi morali biti ustrezni postopki za sodelovanje med pristojnimi organi v državah članicah in med samimi državami članicami, zlasti kadar uradni nadzor pokaže, da se problemi v zvezi s krmo in živili pojavljajo v več kakor eni državi članici. Za omogočanje takšnega sodelovanja bi morale države članice dolo-

▼B

čiti enega ali več organov za zvezo z nalogo usklajevati posredovanje in prejem prošenj za pomoč.

(23) V skladu s členom 50 Uredbe (ES) št. 178/2002 države članice obvestijo Komisijo, kadar so na voljo informacije, ki se nanašajo na obstoj velikega neposrednega ali posrednega tveganja za zdravje ljudi, ki izhaja iz živil ali krme.

(24) Pomembno je, da se oblikujejo enotni postopki za nadzor krme in živil iz tretjih držav, ki se vnesejo na ozemlje Skupnosti, ob upoštevanju, da so bili za živila živalskega izvora že določeni usklajeni uvozni postopki na podlagi Direktive Sveta 97/78/ES ([1]) in za žive živali na podlagi Direktive Sveta 91/496/EGS ([2]).

Ti obstoječi postopki pravilno delujejo in jih je treba ohraniti.

(25) Nadzor krme in živil iz Direktive 97/78/ES je omejen na veterinarske vidike. Ta nadzor je treba dopolniti z uradnim nadzorom vidikov, ki jih veterinarski pregledi ne zajemajo, kakršen je nadzor dodatkov, označevanja, sledljivosti, obsevanja živil in materialov, ki so v stiku z živili.

(26) Zakonodaja skupnosti predvideva tudi postopke za nadzor uvožene krme na podlagi Direktive Sveta 95/53/ES z dne 25. oktobra 1995 o določitvi načel izvajanja uradnega nadzora na področju prehrane živali ([3]). Navedena direktiva vsebuje načela in postopke, ki jih države članice morajo uporabljati pri sprostitvi uvožene krme v prosti pretok.

(27) Primerno je oblikovati pravila Skupnosti za zagotovitev, da se krma in živila iz tretjih držav pred sprostitvijo v prosti pretok predložijo v uradni nadzor. Posebno pozornost je treba nameniti uvoznemu nadzoru krme in živil, za katere morda obstaja povečano tveganje kontaminacije.

(28) Treba je predvideti tudi izvajanje uradnega nadzora krme in živil, ki se vnesejo na ozemlje Skupnosti po carinskih postopkih razen sprostitve v prosti pretok, ter zlasti krme in živil, ki se vnesejo po carinskih postopkih iz točk (b) do (f) člena 4(16) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ([4]), pa tudi vnos krme in živil v prosto cono ali prosto skladišče. To vključuje krmo in živila, ki jih iz tretjih držav vnesejo potniki mednarodnih prevoznih sredstev in ki so v paketih poslani po pošti.

(29) Zaradi uradnega nadzora krme in živil je treba opredeliti območje Skupnosti, na katerem se pravila uporabljajo, za zagotovitev, da se krma in živila, ki se vnesejo na to območje, predložijo v nadzor, določen s to uredbo. To območje ni nujno isto kakor tisto, opredeljeno v členu 299 Pogodbe ali v členu 3 Uredbe (EGS) št. 2913/92.

(30) Za zagotavljanje učinkovitejše organizacije uradnega nadzora krme in živil iz tretjih držav in da se olajšajo trgovinski tokovi, bo morebiti treba določiti posebne vstopne točke za krmo in živila iz tretjih držav na območje Skupnosti. Prav tako bo mogoče treba zahtevati predhodno napoved prispetja blaga na

([1]) Direktiva Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav (UL L 24, 30.1.1998, str. 9).

([2]) Direktiva Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav (UL L 268, 24.9.1991, str. 56). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 96/43/ES (UL L 162, 1.7.1996, str. 1).

([3]) UL L 265, 8.11.1995, str. 17. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 234, 1.9.2001, str. 55).

([4]) UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 311, 12.12.2000, str. 17).

▼B

območje Skupnosti. Treba bi bilo zagotoviti, da ima vsaka določena vstopna točka dostop do ustreznih objektov in naprav za opravljanje nadzora v razumnih rokih.

(31) Pri oblikovanju pravil o uradnem nadzoru krme in živil iz tretjih držav je treba zagotoviti, da pristojni organi in carinske službe delajo skupaj, ob upoštevanju dejstva, da pravila v ta namen že obstajajo v Uredbi Sveta (EGS) št. 339/93 z dne 8. februarja 1993 o preverjanju skladnosti s pravili o varnosti proizvodov za proizvode, uvožene iz tretjih držav ([1]).

(32) Za organiziranje uradnega nadzora bi morala biti na voljo ustrezna finančna sredstva. Zato bi morali pristojni organi držav članic imeti možnost obračunavati pristojbine ali dajatve za kritje stroškov uradnega nadzora. Vpostopku lahko pristojni organi držav članic določijo pristojbine in dajatve kot pavšalne zneske na podlagi nastalih stroškov in ob upoštevanju posebnega položaja obratov. Kadar se pristojbine naložijo nosilcem dejavnosti, je treba uporabljati skupna načela. Zato je primerno opredeliti načela za določanje ravni inšpekcijskih pristojbin. Pri pristojbinah, ki se uporabljajo za nadzor uvoza, je primerno, da se določijo neposredno stopnje za glavne postavke uvoza, zato da se zagotovi enotna uporaba in prepreči izkrivljanje razmer v trgovini.

(33) Zakonodaja Skupnosti o krmi in živilih predvideva, da pristojni organ registrira ali odobri nosilce dejavnosti na področju krme in živil. To je zlasti v primeru Uredbe (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil ([2]), Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih higienskih pravil za živila živalskega izvora, Direktive Sveta 95/69/ES z dne 22. decembra 1995 o določitvi pogojev in podrobnih določb za odobritev in registracijo določenih obratov in posrednikov, ki delujejo v sektorju krme za živali ([3]), in nove uredbe o higieni krme.

Treba je vzpostaviti postopke za zagotovitev učinkovite in pregledne registracije in odobritve nosilcev dejavnosti na področju krme in živil.

(34) Da se glede uradnega nadzora zagotovi globalni in enotni pristop, bi morale države članice pripraviti in izvajati večletne nacionalne načrte nadzora v skladu s širšimi smernicami, pripravljenimi na ravni Skupnosti. Te smernice bi morale spodbujati skladne nacionalne strategije in opredeliti prednostne naloge na podlagi tveganja ter najučinkovitejše nadzorne postopke. Strategija Skupnosti bi morala imeti celosten pristop do izvajanja nadzora. Ker so nekatere tehnične smernice, ki jih je treba pripraviti, nezavezujoče, je primerno, da se pripravijo po postopku posvetovalnega odbora.

(35) Večletni nacionalni načrti nadzora bi morali pokrivati zakonodajo o krmi in živilih ter zakonodajo o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali.

(36) Večletni nacionalni načrti nadzora bi morali biti trdna podlaga za inšpekcijske službe Komisije za opravljanje nadzora v državah članicah. Načrti nadzora bi morali inšpekcijskim službam Komisije omogočiti preverjanje, ali je uradni nadzor v državah članicah organiziran v skladu z merili, določenimi v tej uredbi. Kadar je to primerno in zlasti kadar revizija držav članic z večletnimi nacio-

([1]) UL L 40, 17.2.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.
([2]) UL L 139, 30.4.2004, str. 55.
([3]) UL L 332, 30.12.1995, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.

▼B

nalni načrti nadzora pokaže slabosti ali napake, bi bilo treba opraviti podrobnejše inšpekcijske preglede in revizije.

(37) Države članice bi morale Komisiji predložiti letno poročilo z informacijami o izvajanju večletnih nacionalnih načrtov nadzora. V tem poročilu bi bilo treba zagotoviti rezultate uradnega nadzora in revizij, ki so bile opravljene v prejšnjem letu in kadar je to potrebno, dopolnitev prvotnega načrta nadzora na podlagi teh rezultatov.

(38) Nadzor Skupnosti v državah članicah bi moral omogočati službam Komisije za nadzor, da preverijo, ali se zakonodaja o krmi in živilih ter zakonodaja o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali v vsej Skupnosti izvaja enotno in pravilno.

(39) Nadzor Skupnosti v tretjih državah je potreben, da se preveri skladnost ali enakovrednost z zakonodajo Skupnosti o krmi in živilih ter z zakonodajo o zdravstvenem varstvu živali in, kadar je to primerno, o zaščiti živali. Od tretjih držav se tudi lahko zahteva, da priskrbijo informacije o svojih nadzornih sistemih. Te informacije, ki bi morale biti pripravljene na podlagi smernic Skupnosti, bi morale biti podlaga za naknadni nadzor Komisije, ki ga je treba opravljati v multidisciplinarnem okviru, zajemajočem glavne sektorje, ki izvažajo v Skupnost. Ta razvoj bi moral omogočiti poenostavitev sedanjega režima, okrepiti učinkovito sodelovanje na področju nadzora in posledično ugodno vplivati na trgovinske tokove.

(40) Za zagotovitev, da je uvoženo blago skladno ali enakovredno z zakonodajo Skupnosti o krmi in živilih, je treba izdelati postopke, ki omogočajo opredelitev uvoznih pogojev ali zahtev za certificiranje.

(41) Kršitve zakonodaje o krmi in živilih ter pravil o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali lahko predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi, zdravje živali in dobro počutje živali. Za take kršitve bi zato morali v vsej Skupnosti veljati učinkoviti, odvračilni in sorazmerni ukrepi na nacionalni ravni.

(42) Takšni ukrepi bi morali vključevati postopek s strani pristojnih upravnih organov v državah članicah, ki bi morale imeti za ta namen opredeljene postopke. Prednost takšnih postopkov je, da se lahko hitro ukrepa za ponovno vzpostavitev stanja.

(43) Nosilci dejavnosti bi morali imeti pravico pritožiti se zoper odločitve pristojnih organov, ki so rezultat uradnega nadzora, in biti o taki pravici obveščeni.

▼B

(44) Primerno je upoštevati posebne potrebe držav v razvoju in zlasti najmanj razvitih držav ter v ta namen uvesti ukrepe. Komisija bi se morala zavezati k podpori držav v razvoju glede varnosti krme in živil, ki je pomemben element zdravja ljudi in razvoja trgovine. Takšna podpora bi morala biti organizirana v okviru politike razvojnega sodelovanja Skupnosti.

(45) Pravila iz te uredbe so podlaga za celostni in horizontalni prijem, potreben za izvajanje skladne politike nadzora varnosti krme in živil, zdravstvenega varstva živali in zaščite živali. Vendar pa bi moral biti prostor, da se po potrebi razvijejo posebna nadzorna pravila, na primer glede določanja najvišjih dovoljenih meja zaostankov škodljivih snovi na ravni ES. Prav tako je treba uporabljati bolj posebna pravila, ki obstajajo na področju krme in živil ter zdravstvenega varstva živali in zaščite živali.

Ta vključujejo zlasti naslednje akte: Direktivo 96/22/ES ([1]), Direktivo 96/23/ES ([2]), Uredbo (ES) št. 854/2004 ([3]), Uredbo (ES) št. 999/2001 ([4]), Uredbo (ES) št. 2160/2003 ([5]), Direktivo 86/362/EGS ([6]), Direktivo 90/642/EGS ([7]) in izvedbena pravila, ki izhajajo iz njih, Direktivo 92/1/EGS ([8]), Direktivo 92/2/EGS ([9]), ter akte o omejevanju živalskih bolezni, kakršne so slinavka in parkljevka, prašičja kuga itd., in zahteve o uradnem nadzoru glede zaščite živali.

(46) Ta uredba zajema področja, ki so že zajeta v nekaterih veljavnih aktih. Zato je primerno razveljaviti zlasti naslednje akte o nadzoru

([1]) Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in betaagonistov (UL L 125, 23.5.1996, str. 3). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/74/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 262, 14.10.2003, str. 17).

([2]) Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje določenih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in živalskih proizvodih (UL L 125, 23.5.1996, str. 10). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.

([3]) Uredba (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih pravilih za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi (UL L 139, 30.4.2004, str. 206).

([4]) Uredba (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o določitvi podrobnih pravil za preprečevanje, obvladovanje in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (UL L 147, 31.5.2001, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2245/2003 (UL L 333, 20.12.2003, str. 28).

([5]) Uredba (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o nadzoru salmonele in drugih opredeljenih povzročiteljev zoonoz, ki se prenašajo z živili (UL L 325, 12.12.2003, str. l).

([6]) Direktiva Sveta 86/362/EGS z dne 24. julija 1986 o določanju mejnih vrednosti ostankov pesticidov v in na žitih (UL L 221, 7.8.1986, str. 37). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/2/ES (UL L 14, 21.1.2004, str. 10).

([7]) Direktiva Sveta 90/642/EGS z dne 27. novembra 1990 o določitvi najvišjih dovoljenih vrednosti ostankov pesticidov v in na nekaterih proizvodih kmetijskega izvora, vključno s sadjem in zelenjavo (UL L 350, 14.12.1990, str. 71). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/2/ES.

([8]) Direktiva Komisije 92/1/EGS z dne 13. januarja 1992 o nadzoru temperatur med transportom, skladiščenjem in shranjevanjem hitro zamrznjenih živil za prehrano ljudi (UL L 34, 11.2.1992, str. 28).

([9]) Direktiva Komisije 92/2/EGS z dne 13. januarja 1992 o postopku vzorčenja in metodi analize Skupnosti za uradni nadzor temperature hitro zamrznjenih živil, namenjenih prehrani ljudi (UL L 34, 11.2.1992, str. 30).

▼B

krme in živil in jih nadomestiti s pravili te uredbe: Direktivo Sveta 70/373/EGS ([1]); Direktivo Sveta 85/591/EGS ([2]); Direktivo Sveta 89/397/EGS ([3]); Direktivo Sveta 93/99/EGS ([4]); Odločbo Sveta 93/383/EGS ([5]); Direktivo Sveta 95/53/ES; Direktivo Sveta 96/43/ES ([6]); Odločbo Sveta 98/728/ES ([7]); in Odločbo Sveta 1999/313/ES ([8]).

(47) Direktivo 96/23/ES, Direktivo 97/78/ES in Direktivo 2000/29/ES je treba spremeniti ob upoštevanju te uredbe.

(48) Ker države članice cilja te uredbe, in sicer zagotoviti usklajen pristop glede uradnega nadzora, ne morejo doseči zadovoljivo, pač pa se zaradi svoje zahtevnosti, čezmejne narave in, glede uvoza krme in živil, mednarodne narave zato lahko bolje doseže na ravni Skupnosti, le-ta v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe, lahko sprejme ukrepe. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v navedenem členu, ta uredba ne gre preko tega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(49) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([9]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa splošna pravila za izvajanje uradnega nadzora, da se preveri upoštevanje pravil, s ciljem zlasti:

(a) preprečiti, odpraviti ali na sprejemljivo raven zmanjšati tveganje za ljudi in živali, neposredno ali prek okolja;

([1]) Direktiva Sveta 70/373/EGS z dne 20. julija 1970 o uvedbi metod vzorčenja in analiz Skupnosti za uradni nadzor krme (UL L 170, 3.8.1970, str. 2). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).

([2]) Direktiva Sveta 85/591/EGS z dne 20. decembra 1985 o uvedbi metod Skupnosti za vzorčenje in analize za spremljanje in nadzor živil, namenjenih za prehrano ljudi (UL L 372, 31.12.1985, str. 50). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

([3]) Direktiva Sveta 89/397/EGS z 14. junija 1989 o uradnem nadzoru živil (UL L 186, 30.6.1989, str. 23).

([4]) Direktiva Sveta 93/99/EGS z dne 29. oktobra 1993 o dodatnih ukrepih v zvezi z uradnim nadzorom živil (UL L 290, 24.11.1993, str. 14). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

([5]) Odločba Sveta 93/383/EGS z dne 14. junija 1993 o referenčnih laboratorijih za spremljanje morskih biotoksinov (UL L 166, 8.7.1993, str. 31). Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo 1999/312/ES (UL L 120, 8.5.1999, str. 37).

([6]) Direktiva Sveta 96/43/ES z dne 26. junija 1996 o spremembah in pripravi prečiščenega besedila Direktive 85/73/EGS z namenom zagotavljanja financiranja veterinarskih pregledov in kontrol nad živimi živalmi in nekaterimi živalskimi proizvodi (UL L 162, 1.7.1996, str. 1).

([7]) Odločba Sveta 98/728/ES z dne 14. decembra 1998 o sistemu Skupnosti v zvezi s pristojbinami v sektorju krme za živali (UL L 346, 22.12.1998, str. 51).

([8]) Odločba Sveta 1999/313/ES z dne 29. aprila 1999 o referenčnih laboratorijih za spremljanje bakteriološke in virusne okuženosti školjk (UL L 120, 8.5.1999, str. 40).

([9]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

in

(b) jamčiti pošteno ravnanje v trgovini s krmo in živili ter zaščititi interese potrošnikov, vključno z označevanjem živil in krme ter drugimi oblikami obveščanja potrošnikov.

2. Ta uredba se ne uporablja za uradni nadzor za preverjanje skladnosti s pravili skupne tržne ureditve kmetijskih proizvodov.

3. Ta uredba ne posega v posebne določbe Skupnosti v zvezi z uradnim nadzorom.

4. Izvajanje uradnega nadzora na podlagi te uredbe ne posega v primarno pravno odgovornost nosilcev dejavnosti na področju krme in živil, da zagotavljajo varno krmo in živila, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 178/2002, ter kakršno koli civilnopravno odgovornost ali kazensko odgovornost, ki izhaja iz kršitve njihovih obveznosti.

Člen 2

Opredelitve

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz členov 2 in 3 Uredbe (ES) št. 178/2002.

Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

1. „uradni nadzor“ pomeni kakršno koli obliko nadzora, ki jo pristojni organ ali Skupnost izvaja zaradi preverjanja skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

2. „preverjanje“ pomeni pregledovanje in preučevanje objektivnih dokazov, ali so izpolnjene podrobno navedene zahteve;

3. „zakonodaja o krmi“ pomeni zakone in druge predpise, ki urejajo krmo na splošno, zlasti pa varnost krme na ravni Skupnosti oziroma na nacionalni ravni; ureja vse faze proizvodnje, predelave in distribucije krme ter uporabe krme;

4. „pristojni organ“ pomeni osrednji organ države članice, ki je pristojen za organizacijo uradnega nadzora, ali katerikoli drug organ, na katerega je ta pristojnost prenesena; če je primerno, to velja tudi za ustrezni organ tretje države;

5. „izvajalec nadzora“ pomeni neodvisno tretjo osebo, ki jo je pristojni organ pooblastil za izvajanje nekaterih nalog nadzora;

6. „revizija“ pomeni sistemizirano in neodvisno pregledovanje, ali so aktivnosti in z njimi povezani rezultati skladni z načrtovano ureditvijo in ali se takšna ureditev učinkovito izvaja in je primerna za doseganje ciljev;

7. „inšpekcijski pregled“ pomeni pregledovanje krme, živil, zdravstvenega varstva živali in zaščite živali s katerega koli vidika zaradi preverjanja skladnosti z zakonskimi določbami z različnih vidikov zakonodaje o krmi in živilih ter pravil o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

8. „spremljanje“ pomeni izvajanje načrtovanega niza opazovanj ali meritev za pridobivanje pregleda nad stanjem skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

9. „posebni nadzor“ pomeni pozorno opazovanje enega ali več poslovnih subjektov, delujočih na področju krme ali živil, ali nosilcev dejavnosti na področju krme ali živil, ali njihovih dejavnosti;

10. „neskladnost“ pomeni neskladnost z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili zdravstvenega varstva živali in zaščiti živali;

▼B

11. „vzorčenje za analizo“ pomeni odvzem vzorcev krme ali živil ali vzorce katerih koli drugih snovi (vključno iz okolja), povezanih s proizvodnjo, predelavo in distribucijo krme ali živil ali z zdravjem živali, da se z analizo preveri skladnost z zakonodajo o krmi ali živilih ali s pravili zdravstvenega varstva živali;

12. „uradno potrjevanje“ pomeni postopek, s katerim pristojni organ ali za to dejanje pooblaščeni izvajalci nadzora dajo v pisni, elektronski ali drugi enakovredni obliki zagotovilo, v zvezi s skladnostjo;

13. „uradno pridržanje“ pomeni postopek, s katerim pristojni organ zagotovi, da se krma ali živilo ne premesti oziroma uporabi ali predela, dokler ni sprejeta odločitev o namembnosti; vključuje skladiščenje pri nosilcih dejavnosti na področju krme in živil v skladu z navodili pristojnega organa;

14. „enakovrednost“ pomeni sposobnost različnih sistemov ali ukrepov doseči iste cilje; in „enakovreden“ pomeni različne sisteme ali ukrepe, s katerimi je mogoče doseči iste cilje;

15. „uvoz“ pomeni sprostitev krme ali živil v prosti pretok ali namen sprostiti krmo ali živila v prosti pretok v smislu člena 79 Uredbe (EGS) št. 2913/92 na enem od območij iz Priloge I;

16. „vnos“ pomeni uvoz, kakor je opredeljen v točki 15 zgoraj, vnos blaga po carinskih postopkih iz točk (b) do (f) člena 4(16) Uredbe (EGS) št. 2913/92, ter vnos krme in živil v proste cone ali prosta skladišča;

17. „dokumentacijski pregled“ pomeni pregled komercialnih dokumentov in, kadar je to primerno, dokumentov, zahtevanih z zakonodajo o krmi in živilih, ki spremljajo pošiljko;

18. „identifikacijski pregled“ pomeni vizualni inšpekcijski pregled za zagotovitev, da se potrdila ali drugi dokumenti, ki spremljajo pošiljko, ujemajo z označitvijo in vsebino pošiljke;

19. „fizični pregled“ pomeni pregled krme ali živila samega, ki lahko vključuje preglede prevoznih sredstev, pakiranja, označevanja in temperature, vzorčenje za analizo in laboratorijsko preskušanje ter katere koli druge preglede, ki so potrebni za potrditev skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih;

20. „načrt nadzora“ pomeni opis, ki ga pripravi pristojni organ in v katerem so splošne informacije o strukturi in organizaciji njenega sistema uradnega nadzora.

NASLOV II

URADNI NADZOR DRŽAV ČLANIC

POGLAVJE I:

SPLOŠNE DOLŽNOSTI

Člen 3

Splošne dolžnosti glede organizacije uradnega nadzora

1. Države članice zagotovijo, da se uradni nadzor opravlja redno, na podlagi tveganja in z ustrezno pogostnostjo, da se dosežejo cilji te uredbe ob upoštevanju:

(a) znanega tveganja, povezanega z živalmi, krmo ali živili, nosilci dejavnosti na področju krme ali živil, uporabo krme ali živil ali katerim koli procesom, materialom, snovjo, dejavnostjo ali opera-

▼B

cijo, ki lahko vpliva na varnost krme ali živil, zdravstveno varstvo živali in dobro počutje živali;

(b) poročil o preteklosti nosilcev dejavnosti na področju krme ali živil glede skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

(c) zanesljivosti katerih koli lastnih kontrol, ki so bile opravljene;

in

(d) kakršnih koli informacij, ki bi lahko nakazovale neskladnost.

2. Uradni nadzor se opravlja brez predhodnega opozorila, razen v primerih kot npr. revizija, ko je nosilca dejavnosti na področju krme ali živil treba o tem obvestiti. Uradni nadzor se lahko opravlja tudi priložnostno.

3. Uradni nadzor se opravlja v katerikoli fazi proizvodnje, predelave in razpečevanja krme ali živil ter živali in živalskih proizvodov. Vključuje nadzor nosilcev dejavnosti na področju krme in živil, uporabe krme in živil, skladiščenja krme in živil, katerega koli procesa, materiala, snovi, dejavnosti ali operacije, vključno s prevozom, ki se uporablja za krmo in živila, ter živih živali, ki je potreben za doseganje ciljev te uredbe.

4. Uradni nadzor se enako skrbno opravi za izvoz iz Skupnosti, za dajanje na trg v Skupnosti in za vnose iz tretjih držav na območje iz Priloge I.

5. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se proizvodi, namenjeni odpremi v drugo državo članico, nadzorujejo enako skrbno kakor proizvodi, namenjeni dajanju na trg na njihovem ozemlju.

6. Pristojni organ namembne države članice lahko preveri skladnost živil in krme z zakonodajo o krmi in živilih z nediskriminacijskim preverjanjem. V obsegu, ki je nujno potreben za organizacijo uradnega nadzora, lahko države članice prosijo nosilce dejavnosti, ki jim je dostavljeno blago iz druge države članice, da poročajo o prispetju takšnega blaga.

7. Če država članica med preverjanjem, ki se opravi na namembnem kraju, ali med skladiščenjem ali prevozom ugotovi neskladnost, sprejme ustrezne ukrepe, ki lahko vključujejo ponovno odpravo v državo članico porekla.

POGLAVJE II:

PRISTOJNI ORGANI

Člen 4

Določitev pristojnih organov in operativna merila

1. Države članice določijo pristojne organe, odgovorne za namene in uradni nadzor, naveden v tej uredbi.

2. Pristojni organi zagotovijo:

(a) učinkovitost in primernost uradnega nadzora živih živali, krme in živil v vseh fazah proizvodnje, predelave in razpečavanja ter uporabe krme;

(b) da osebje, ki opravlja uradni nadzor, nima navzkrižnih interesov;

(c) da imajo ustrezne laboratorijske zmogljivosti za preskušanje ali dostop do njih ter dovolj ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja za učinkovito opravljanje uradnega nadzora in nadzornih dolžnosti;

▼B

(d) da imajo ustrezne in pravilno vzdrževane objekte in naprave ter opremo za zagotovitev, da lahko osebje izdatno in učinkovito izvaja uradni nadzor;

(e) da imajo pravna pooblastila za opravljanje uradnega nadzora in sprejemanje ukrepov, predvidenih v tej uredbi;

(f) da razpolagajo z načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih in da so pripravljeni takšne načrte v primeru izrednih dogodkov izvajati;

(g) da so nosilci dejavnosti na področju krme in živil dolžni sodelovati pri katerem koli inšpekcijskem pregledu, opravljenem v skladu s to uredbo, in osebju pristojnega organa pomagati pri opravljanju njihovih nalog.

3. Kadar država članica prenese pristojnost za opravljanje uradnega nadzora na drug organ kakor centralni pristojni organ, zlasti na organe na regionalni ali lokalni ravni, se med vsemi vključenimi pristojnimi organi zagotovi učinkovita koordinacija, vključno na področju varstva okolja in zdravja, kadar je to primerno.

4. Pristojni organi zagotovijo nepristranskost, kakovost in doslednost uradnega nadzora na vseh ravneh. Vsak organ, na katerega se prenese pristojnost za opravljanje uradnega nadzora, mora v celoti spoštovati merila, navedena v odstavku 2.

5. Kadar je v pristojnem organu za opravljanje uradnega nadzora pristojna več kakor ena enota, je treba med različnimi enotami zagotoviti učinkovito koordinacijo in sodelovanje.

6. Pristojni organi izvajajo ali lahko dajo izvesti notranje revizije in ob upoštevanju rezultatov revizij sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo dosego ciljev te uredbe. Te revizije so predmet neodvisnega natančnega pregleda in se izvajajo pregledno.

7. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

Člen 5

Prenos posameznih nalog, povezanih z uradnim nadzorom

1. Pristojni organi lahko prenese posamezne naloge, povezane z uradnim nadzorom, na enega ali več izvajalcev nadzora v skladu z odstavki 2 do 4.

Seznam nalog, ki se lahko prenesejo ali ne, se lahko določi v skladu s postopkom iz člena 62(3).

Prenos ni mogoč za dejavnosti iz člena 54.

2. Pristojni organ lahko posamezne naloge prenese na določenega izvajalca nadzora le, če:

(a) obstaja točen opis nalog, ki jih izvajalec nadzora lahko opravlja, in pogojev, pod katerimi jih lahko opravlja;

(b) obstaja dokazilo, da izvajalec nadzora:

(i) ima strokovno znanje in izkušnje, opremo in infrastrukturo, ki so potrebni za opravljanje nanj prenesenih nalog;

(ii) ima zadosti ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja;

ter

(iii) je nepristranski in ni navzkrižja interesov glede izvajanja nalog, ki so nanj prenesene;

(c) izvajalec nadzora dela in je akreditiran v skladu z evropskim standardom EN 45004 „Splošna merila za delovanje različnih vrst izvajalcev inšpekcijskih pregledov“ in/ali z drugim standardom, če je bolj pomemben za zadevne prenesene naloge;

▼B

(d) laboratoriji delujejo v skladu s standardi iz člena 12(2);

(e) izvajalec nadzora pristojnemu organu redno in vedno, kadar pristojni organ tako zahteva, sporoči rezultate opravljenega nadzora. Če rezultati nadzora prikazujejo neskladnost ali opozarjajo na verjetno neskladnost, izvajalec nadzora takoj obvesti pristojni organ;

(f) med pristojnim organom, ki prenese naloge, in izvajalcem nadzora poteka učinkovita koordinacija.

3. Pristojni organi, ki prenesejo posebne naloge na izvajalce nadzora, po potrebi organizirajo revizije ali inšpekcijske preglede izvajalcev nadzora. Če se na podlagi revizije ali inšpekcijskega pregleda zdi, da takšni izvajalci nalog, ki so bile nanje prenesene, ne opravljajo pravilno, lahko pristojni organ, ki je naloge prenesel, prenos prekliče. Če izvajalec nadzora ne sprejme ustreznih in pravočasnih ukrepov za izboljšanje, je preklic takojšen.

4. Država članica, ki želi prenesti posamezno nadzorno nalogo na izvajalca nadzora, o tem uradno obvesti Komisijo. To uradno obvestilo vsebuje podroben opis:

(a) pristojnega organa, ki bi prenesla nalogo;

(b) naloge, ki bi jo prenesla;

in

(c) izvajalca nadzora, na katerega bi prenesla nalogo.

Člen 6

Osebje, ki opravlja uradni nadzor

Pristojni organ zagotovi, da vse osebje, ki opravlja uradni nadzor:

(a) se za svoje področje pristojnosti udeleži ustreznega usposabljanja, ki jim omogoči primerno izpolnjevanje svojih dolžnosti in dosledno opravljanje uradnega nadzora. To usposabljanje zajema, če je to primerno, področja iz poglavja I Priloge II;

(b) spremlja novosti na svojem področju pristojnosti in se po potrebi udeležuje rednega dodatnega usposabljanja;

in

(c) ima sposobnost multidisciplinarnega sodelovanja.

Člen 7

Preglednost in zaupnost

1. Pristojni organi zagotovijo, da svoje dejavnosti opravljajo zelo pregledno. V ta namen pomembne informacije, ki jih imajo, čim prej dajo na voljo javnosti.

Na splošno ima javnost dostop do:

(a) informacij o nadzornih dejavnostih pristojnih organov in njihovi učinkovitosti;

ter

(b) informacij na podlagi člena 10 Uredbe (ES) št. 178/2002.

2. Pristojni organ stori vse potrebno za zagotovitev, da se od članov njegovega osebja zahteva nerazkrivanje informacij, ki jih pridobijo pri izpolnjevanju svojih dolžnosti uradnega nadzora in ki so v ustrezno utemeljenih primerih zaradi svoje narave varovane kot poslovna skrivnost. Varovanje poslovne skrivnosti pristojnim organom ne preprečuje razširjanja informacij iz odstavka 1(b). To ne vpliva na pravila Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o

▼B

varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([1]).

3. Informacije, zajete v poslovno skrivnost, vključujejo zlasti:

— zaupnost predhodnega preiskovalnega postopka ali potekajočega sodnega postopka,

— osebne podatke,

— dokumente, zajete v izjemi v Uredbi (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ([2]),

— informacije, ki jih ščiti nacionalna zakonodaja in zakonodaja Skupnosti, zlasti v zvezi s poslovno skrivnostjo, zaupnostjo razprav, mednarodnimi odnosi in nacionalno obrambo.

Člen 8

Postopki nadzora in preverjanja

1. Pristojni organi opravljajo uradni nadzor v skladu z določenimi postopki. Ti postopki vsebujejo informacije in navodila za osebje, ki opravlja uradni nadzor, vključno z, med drugim, področji iz poglavja II Priloge II.

2. Države članice vzpostavijo pravne postopke, s katerimi zagotovijo, da ima osebje pristojnih organov dostop do prostorov nosilcev dejavnosti na področju krme in živil ter do dokumentacije, ki jo imajo, da svoje naloge lahko pravilno opravijo.

3. Pristojni organi imajo vzpostavljene postopke:

(a) za preverjanje učinkovitosti uradnega nadzora, ki ga opravljajo;

in

(b) za zagotavljanje, da se po potrebi sproži postopek odprave pomanjkljivosti in da se ustrezno posodobi dokumentacija iz odstavka 1.

4. Komisija skladno s postopkom iz člena 62(2) lahko določi smernice za uradni nadzor.

Smernice zlasti lahko vsebujejo priporočila v zvezi z uradnim nadzorom:

(a) izvajanja načel HACCP;

(b) sistemov upravljanja, ki jih nosilci dejavnosti na področju krme in živil uporabljajo za izpolnjevanje zahtev zakonodaje o krmi ali živilih;

(c) mikrobiološke, fizikalne in kemijske varnosti krme in živil.

Člen 9

Poročila

1. Pristojni organ pripravi poročilo o uradnem nadzoru, ki ga je opravila.

2. Ta poročila vključujejo opis namena uradnega nadzora, uporabljenih metod nadzora, rezultatov uradnega nadzora in, kadar je to primerno, kako mora zadevni nosilec dejavnosti ukrepati.

3. Pristojni organ zadevnemu nosilcu dejavnosti zagotovi izvod poročila iz odstavka 2 vsaj v primeru neskladnosti.

([1]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.
([2]) UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

▼B

Člen 10

Nadzorne dejavnosti, metode in tehnike

1. Na splošno se naloge, povezane z uradnim nadzorom, opravljajo z uporabo ustreznih nadzornih metod in tehnik, kakršne so spremljanje, posebni nadzor, preverjanje, revizija, inšpekcijski pregled, vzorčenje in analiza.

2. Uradni nadzor krme in živil med drugim vključuje naslednje dejavnosti:

(a) pregled kakršnih koli kontrolnih sistemov, ki jih nosilci dejavnosti na področju krme in živil uporabljajo, in doseženih rezultatov;

(b) inšpekcijski pregled:

(i) objektov in naprav primarnih proizvajalcev, nosilcev dejavnosti na področju krme in živil, vključno z njihovo okolico, prostori, pisarniškimi prostori, opremo, objekti in napravami ter stroji, prevoza, pa tudi krme in živil;

(ii) surovin, sestavin, pomožnih sredstev v predelavi in drugih proizvodov, ki se uporabljajo za pripravo in proizvodnjo krme in živil;

(iii) polizdelkov;

(iv) materialov in proizvodov, ki prihajajo v stik z živili;

(v) proizvodov in procesov za čiščenje in vzdrževanje ter pesticidov;

(vi) označevanja, predstavitve in oglaševanja;

(c) pregled higienskih razmer pri nosilcih dejavnosti na področju krme in živil;

(d) oceno postopkov dobre proizvodne prakse (GMP), dobre higienske prakse, dobrega načina kmetovanja in HACCP, ob upoštevanju navodil, določenih v skladu z zakonodajo Skupnosti;

(e) pregled pisnega gradiva in drugih spisov, ki so lahko pomembni za oceno skladnosti z zakonodajo o krmi ali živilih;

(f) opravljanje pogovorov z nosilci dejavnosti na področju krme in živil ter z njihovim osebjem;

(g) odčitavanje vrednosti, ki jih zapišejo merilni instrumenti nosilca dejavnosti na področju krme ali živil;

(h) kontrole, ki se opravijo z instrumenti pristojnega organa, da se preverijo meritve, ki jih opravijo nosilci dejavnosti na področju krme in živil;

(i) katero koli drugo dejavnost, ki je potrebna za doseganje ciljev te uredbe.

POGLAVJE III:

VZORČENJE IN ANALIZA

Člen 11

Metode vzorčenja in analiz

1. Pri metodah vzorčenja in analiz, ki se uporabljajo v okviru uradnega nadzora, se upoštevajo ustrezna pravila Skupnosti, ali

(a) če takšnih pravil ni, mednarodno priznana pravila ali protokoli, na primer pravila, ki jih je sprejel Evropski odbor za standardizacijo (CEN), ali pravila, dogovorjena v nacionalni zakonodaji;

▼B

ali

(b) če takšnih pravil ni, druge metode, ki so primerne za predvideni namen ali razvite v skladu z znanstvenimi protokoli.

2. Kadar se odstavek 1 ne uporablja, se lahko potrjevanje analitskih metod izvede v enem samem laboratoriju po mednarodno sprejetem protokolu.

3. Kadarkoli je to mogoče, so analitske metode karakterizirane po ustreznih merilih iz Priloge III.

4. V skladu s postopkom iz člena 62(3) se lahko določijo naslednji izvedbeni ukrepi:

(a) metode vzorčenja in analiz, vključno s potrditvenimi ali referenčnimi metodami, ki jih je treba uporabiti v primeru spora;

(b) izvedbeni kriteriji, parametri analize, merilna negotovost in postopki za potrditev metod iz (a);

in

(c) pravila o razlagi rezultatov.

5. Pristojni organi določijo ustrezne postopke, s katerimi jamčijo nosilcem dejavnosti na področju krme in živil, katerih proizvodi so predmet vzorčenja in analize, pravico zaprositi za dopolnilno izvedensko mnenje, ne da bi to vplivalo na obveznost pristojnih organov, da v nujnih primerih takoj ukrepajo.

6. Pristojni organi predvsem zagotovijo, da nosilci dejavnosti na področju krme in živil lahko pridobijo zadosti vzorcev za dopolnilno izvedensko mnenje, razen če je to nemogoče pri hitro pokvarljivih proizvodih ali zelo majhni količini substrata, ki je na voljo.

7. Z vzorci je treba ravnati in jih označiti tako, da je zagotovljena njihova pravna in analitska veljavnost.

Člen 12

Uradni laboratoriji

1. Pristojni organi določijo laboratorije, ki lahko opravljajo analizo vzorcev, odvzetih med uradnim nadzorom.

2. Vendar lahko pristojni organi določijo samo laboratorije, ki delujejo ter so ocenjeni in akreditirani v skladu z naslednjimi evropskimi standardi:

(a) EN ISO/IEC 17025 o „Splošnih zahtevah za usposobljenost preskuševalnih in umerjevalnih laboratorijev“;

(b) EN 45002 o „Splošnih merilih za ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev“;

(c) EN 45003 o „Sistemu akreditacije preskuševalnih in umerjevalnih laboratorijev – Splošne zahteve za delovanje in priznanje“,

ob upoštevanju kriterijev za različne preskusne metode, določenih v zakonodaji Skupnosti o krmi in živilih.

3. Akreditacija in ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev iz odstavka 2 se lahko nanašata na posamezne preskuse ali na skupino preskusov.

4. Pristojni organ lahko prekliče določitev iz odstavka 1, kadar pogoji iz odstavka 2 niso več izpolnjeni.

▼B

POGLAVJE IV:

KRIZNO UPRAVLJANJE

Člen 13

Načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih za krmo in živila

1. Za izvajanje splošnega načrta za krizno upravljanje iz člena 55 Uredbe (ES) št. 178/2002 države članice izdelajo načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, ki jih je treba nemudoma izvesti, kadar se ugotovi, da krma ali živilo povzroča resno tveganje za ljudi ali živali bodisi neposredno ali prek okolja.

2. V teh načrtih ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih so podrobno opredeljeni:

(a) upravni organi, ki bodo sodelovali;

(b) njihove pristojnosti in odgovornosti;

in

(c) poti in postopki za izmenjavo informacij med ustreznimi strankami.

3. Države članice preverijo in popravijo te načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, če je to primerno, zlasti ob upoštevanju sprememb v organizaciji pristojnega organa in izkušenj, vključno z izkušnjami, pridobljenimi pri simulacijskih vajah.

4. Kadar je to potrebno, se lahko sprejmejo izvedbeni ukrepi v skladu s postopkom iz člena 62(3). Takšni ukrepi se oblikujejo v usklajena pravila za načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih do obsega, ki je potreben za zagotovitev, da so ti načrti združljivi s splošnim načrtom za krizno upravljanje iz člena 55 Uredbe (ES) št. 178/2002. Navedena mora biti tudi vloga vseh zainteresiranih strani pri izdelavi in delovanju načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih.

POGLAVJE V:

URADNI NADZOR VNOSA KRME IN ŽIVIL IZ TRETJIH DRŽAV

Člen 14

Uradni nadzor krme in živil živalskega izvora

1. Ta uredba ne vpliva na zahteve za veterinarske preglede krme in živil živalskega izvora, predvidene v Direktivi 97/78/ES. Vendar pa bo pristojni organ, določen v skladu z Direktivo 97/78/ES, poleg tega opravljal uradni nadzor za preverjanje skladnosti z vidiki zakonodaje o krmi in živilih, ki jih navedena direktiva ne zajema, kakor je primerno, vključno z vidiki iz naslova VI poglavja II te uredbe.

2. Splošna pravila členov 18 do 25 te uredbe se uporabljajo tudi za uradni nadzor vse krme in živil, vključno s krmo in živili živalskega izvora.

3. Zadovoljivi rezultati pregleda blaga, ki:

(a) se vnese v carinske postopke iz točk (b) do (f) člena 4(16) Uredbe (EGS) št. 2913/92;

ali

(b) se obravnava v prostih conah ali v prostih skladiščih, kakor je opredeljeno v členu 4(15)(b) Uredbe (EGS) št. 2913/92,

ne vplivajo na dolžnost nosilcev dejavnosti na področju krme in živil zagotavljati, da so krma in živila skladna z zakonodajo o krmi in živilih

▼B

od trenutka sprostitve v prosti pretok, niti ne preprečujejo opravljanja dodatnega uradnega nadzora zadevne krme ali živil.

Člen 15

Uradni nadzor krme in živil neživalskega izvora

1. Pristojni organ opravlja uradni nadzor krme in živil neživalskega izvora, ki niso zajeta v področje uporabe Direktive 97/78/ES, uvožena na območje iz Priloge I. Ta nadzor organizira na podlagi večletnega nacionalnega načrta nadzora, izdelanega v skladu s členi 41 do 43 in ob upoštevanju možnega tveganja. Nadzor zajema vse vidike zakonodaje o krmi in živilih.

2. Ta nadzor se opravlja na primernih mestih, to je ali na vstopni točki blaga na območje iz Priloge I, mestu sprostitve v prosti pretok, skladišču, v prostorih nosilca dejavnosti uvoza na področju krme in živil ali na drugih točkah krmne in prehranjevalne verige.

3. Ta nadzor se lahko opravlja tudi za blago, ki:

(a) se vnese v carinske postopke iz točk (b) do (f) člena 4(16) Uredbe (EGS) št. 2913/92;

ali

(b) bo vstopilo v proste cone ali v prosta skladišča, kakor je opredeljeno v členu 4(15)(b) Uredbe (EGS) št. 2913/92.

4. Zadovoljivi rezultati nadzora iz odstavka 3 ne vplivajo na dolžnost nosilcev dejavnosti na področju krme in živil zagotavljati, da so krma in živila skladna z zakonodajo o krmi in živilih od trenutka sprostitve v prosti pretok, niti ne preprečujejo opravljanja dodatnega uradnega nadzora zadevne krme ali živil.

5. V skladu s postopkom iz člena 62(3) se sestavi ali posodobi seznam krme in živil neživalskega izvora, za katere zaradi znanega ali pojavljajočega se tveganja velja poostren uradni nadzor na vstopni točki na območje iz Priloge I. Pogostnost in narava tega nadzora se določita v skladu z istim postopkom. Hkrati se lahko po istem postopkom določijo pristojbine za takšen nadzor.

Člen 16

Vrste pregledov krme in živil neživalskega izvora

1. Uradni nadzor iz člena 15(1) vključuje najmanj sistematični dokumentacijski pregled, naključne identifikacijske preglede in, če je to primerno, fizični pregled.

2. Pogostnost fizičnih pregledov je odvisna od:

(a) tveganja, ki je povezano z raznimi vrstami krme in živil;

(b) zgodovine skladnosti z zahtevami za zadevni proizvod tretje države in za obrat porekla ter nosilce dejavnosti na področju krme in živil, ki proizvod uvažajo ali izvažajo;

(c) kontrole, katere izvajalec je nosilec dejavnosti na področju krme ali živil, ki uvaža proizvod;

(d) jamstva, ki jih je izdal pristojni organ tretje države porekla.

3. Države članice zagotovijo, da se fizični pregledi opravljajo pod ustreznimi pogoji ter na kraju z dostopom do ustreznih nadzornih objektov in naprav, ki omogočajo pravilno izvajanje preiskav, da je število odvzetih vzorcev prilagojeno obvladovanju tveganja in da je zagotovljeno higiensko ravnanje s krmo in živili. Z vzorci je treba ravnati tako, da je zagotovljena njihova pravna in analitska veljavnost. Države članice zagotovijo, da je oprema in metodologija primerna za

▼B

merjenje mejnih vrednosti, določenih v zakonodaji Skupnosti ali nacionalni zakonodaji.

Člen 17

Vstopne točke in predhodna napoved

1. Države članice za organizacijo uradnega nadzora iz člena 15(5):

— določijo posebne vstopne točke na svojem ozemlju, kjer so na voljo ustrezni objekti in naprave za izvajanje nadzora raznih vrst krme in živil,

in

— zahtevajo, da nosilci dejavnosti na področju krme in živil, odgovorni za pošiljke, predhodno napovedo prispetje in naravo pošiljke.

Države članice lahko ista pravila uporabljajo za drugo krmo neživalskega izvora.

2. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o kakršnih koli ukrepih, ki jih sprejmejo v skladu z odstavkom 1.

Navedene ukrepe oblikujejo tako, da se izognejo nepotrebnim motnjam v trgovini.

Člen 18

Ukrepanje v primeru suma

V primeru suma neskladnosti ali če obstaja dvom o identiteti, ali dejanskem namembnem kraju pošiljke, ali glede ujemanja pošiljke z overjenimi jamstvi, pristojni organ izvede uradni nadzor, zato da se sum ali dvom bodisi potrdi bodisi odpravi. Pristojni organ zadevno pošiljko uradno pridrži, dokler ne pridobi rezultatov takšnega uradnega nadzora.

Člen 19

Ukrepanje po uradnem nadzoru krme in živil iz tretjih držav

1. Pristojni organ da v uradno pridržanje krmo ali živila iz tretjih držav, ki niso skladna z zakonodajo o krmi ali živilih, in po zaslišanju nosilcev dejavnosti na področju krme ali živil, ki so odgovorni za pošiljko, glede takšne krme ali živil sprejme naslednje ukrepe:

(a) odredbo, da se takšna krma ali živila uničijo, podredijo posebni obravnavi v skladu s členom 20 ali ponovno odpravijo zunaj Skupnosti v skladu s členom 21; sprejmejo se lahko tudi drugi ustrezni ukrepi, kakršna je uporaba krme ali živil za namene, ki niso isti kakor njihov prvotni namen;

(b) pred sprejetjem enega od zgoraj navedenih ukrepov spremljati ali po potrebi odrediti odpoklic ali umik, če je bila krma ali živilo že dano na trg;

(c) preveri, da krma in živila do izvedbe ali med izvajanjem katerega koli od ukrepov iz pododstavkov (a) in (b) neposredno ali prek okolja ne škodujejo zdravju ljudi ali živali.

2. Če pa:

(a) uradni nadzor, opredeljen v členih 14 in 15, kaže, da je pošiljka škodljiva za zdravje ljudi ali živali ali da ni varna, jo pristojni organ da v uradno pridržanje do uničenja ali drugega ustreznega ukrepa, ki je potreben za varovanje zdravja ljudi in živali;

(b) krma ali živila neživalskega izvora, za katera je v skladu s členom 15(5) določen poostren nadzor, niso predložena v uradni nadzor ali

▼B

niso predložena v skladu s katerimi koli posebnimi zahtevami, določenimi v skladu s členom 17, pristojni organ odredi, da se nemudoma odpokličejo in dajo v uradno pridržanje ter da se nato bodisi uničijo ali ponovno odpravijo v skladu s členom 21.

3. Kadar pristojni organ ne dovoli vnosa krme ali živila, Komisijo in druge države članice uradno obvesti o svojih ugotovitvah in identifikaciji zadevnih proizvodov v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 50(3) Uredbe (ES) št. 178/2002, ter o svojih sklepih obvesti carinske službe, skupaj z informacijami glede končnega namembnega kraja pošiljke.

4. Glede odločitev o pošiljkah velja pravica do pritožbe iz člena 54 (3).

Člen 20

Posebno obravnavanje

1. Posebno obravnavanje iz člena 19 lahko vključuje:

(a) obravnavanje ali predelavo, da se krma ali živilo uskladi z zahtevami zakonodaje Skupnosti ali z zahtevami tretje države ponovne odpreme, vključno z dekontaminacijo, kadar je to primerno, pri čemer je izključena razredčitev;

(b) predelavo na katerikoli drug ustrezen način za druge namene kakor za prehrano živali ali ljudi.

2. Pristojni organ zagotovi, da posebno obravnavanje poteka v obratih, ki so pod njegovim nadzorom ali pod nadzorom druge države članice, in v skladu s pogoji, določenimi skladno s postopkom iz člena 62(3) ali če takšnih pogojev ni, z nacionalnimi pravili.

Člen 21

Ponovna odprema pošiljk

1. Pristojni organ omogoči ponovno odpremo pošiljk le, če:

(a) je namembni kraj dogovorjen z nosilcem dejavnosti na področju krme ali živil, ki je odgovoren za pošiljko; in

(b) je nosilec dejavnosti na področju krme in živil najprej obvestil pristojni organ tretje države porekla ali namembne tretje države, če sta različni, o razlogih in okoliščinah, ki preprečujejo dajanje zadevne krme ali živila na trg v Skupnosti;

in

(c) je pristojni organ namembne tretje države, kadar ta ni tretja država porekla, uradno obvestil pristojni organ, da je pripravljen sprejeti pošiljko.

2. Brez poseganja v nacionalna pravila, ki se uporabljajo glede rokov za zahtevek za dopolnilno izvedensko mnenje in kadar rezultati uradnega nadzora ne izključujejo ponovne odprave, se ta praviloma izvede najpozneje 60 dni od dne, ko pristojni organ odloči o namembnem kraju pošiljke, razen če ni bil sprožen pravni spor. Če po izteku 60-dnevnega obdobja ponovna odprema ni izvedena, se pošiljka uniči, razen če je zamuda utemeljena.

3. Do ponovne odpreme pošiljk ali potrditve razlogov za zavrnitev pristojni organ da pošiljke v uradno pridržanje.

4. Pristojni organ Komisijo in druge države članice uradno obvesti v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 50(3) Uredbe (ES) št. 178/2002, ter o svojih odločitvah obvesti carinske službe. Pristojni organi sodelujejo v skladu z naslovom IV pri sprejemanju nadaljnjih

▼B

ukrepov, ki so potrebni za zagotovitev, da zavrnjenih pošiljk ni mogoče znova vnesti v Skupnost.

Člen 22

Stroški

Nosilec dejavnosti na področju krme in živil, ki je odgovoren za pošiljko, ali njegov zastopnik je odgovoren za pokritje stroškov pristojnega organa za dejavnosti iz členov 18, 19, 20 in 21.

Člen 23

Odobritev predizvoznih pregledov v tretjih državah

1. Predizvozni pregledi, ki jih nad krmo in živili opravlja tretja država tik pred izvozom v Skupnost zaradi preverjanja, ali izvoženi proizvodi izpolnjujejo zahteve Skupnosti, se lahko odobrijo v skladu s postopkom iz člena 62(3). Odobritev se lahko uporablja samo za krmo in živila s poreklom v zadevni tretji državi in se lahko podeli za eno ali za več vrst proizvodov.

2. Kadar se takšna odobritev podeli, se zaradi tega lahko zmanjša pogostnost uvoznih kontrol krme in živil. Vendar države članice opravljajo uradni nadzor krme in živil, uvoženih v skladu z odobritvijo iz odstavka 1, za zagotovitev, da predizvozni pregledi, ki jih opravlja tretja država, ostanejo učinkoviti.

3. Odobritev iz odstavka 1 se lahko tretji državi podeli le, če:

(a) je presoja Skupnosti pokazala, da krma ali živila, ki se izvažajo v Skupnost, izpolnjujejo zahteve Skupnosti ali enakovredne zahteve;

(b) se šteje, da je nadzor, ki se opravi v tretji državi pred odpravo, zadosti učinkovit, da zamenja ali zmanjša število pregledov dokumentov, preverjanja identitete in fizičnih pregledov, predpisanih v zakonodaji Skupnosti.

4. V odobritvi iz odstavka 1 je podrobno naveden pristojni organ tretje države, ki je odgovoren za izvajanje predizvoznih pregledov in če je to primerno, katerikoli izvajalec nadzora, na katerega navedeni pristojni organ lahko prenese nekatere naloge. Takšen prenos se lahko odobri le, če izpolnjuje merila člena 5 ali enakovredne pogoje.

5. Pristojni organ in katerikoli izvajalec nadzora, določen v odobritvi, je odgovoren za stike s Skupnostjo.

6. Pristojni organ ali izvajalec nadzora tretje države zagotovi uradno potrjevanje vsake pošiljke pred vstopom na območje iz Priloge I. V odobritvi iz odstavka 1 je podrobno opredeljen model za takšna potrdila.

7. Brez poseganja v člen 50(3) Uredbe (ES) št. 178/2002, kadar uradni nadzor pri uvozu, ki se izvaja v skladu s postopkom iz odstavka 2, pokaže znatno neskladnost, države članice nemudoma v skladu s postopkom, opredeljenim v naslovu IV te uredbe, uradno obvestijo Komisijo in druge države članice ter zadevne nosilce dejavnosti. Države članice povečajo število preverjenih pošiljk, in kadar je za pravilen analitski pregled stanja to potrebno, zadržijo ustrezno število vzorcev v primernih skladiščnih razmerah.

8. Če se ugotovi, da v znatnem številu pošiljk blago ne ustreza informacijam v potrdilih, ki jih je izdala pristojni organ ali izvajalec nadzora tretje države, se zmanjšana pogostnost iz odstavka 2 ne uporablja več.

▼B

Člen 24

Pristojni organi in carinske službe

1. Pristojni organi in carinske službe pri organizaciji uradnega nadzora iz tega poglavja tesno sodelujejo.

2. Glede pošiljk krme in živil živalskega izvora ter krme in živil iz člena 15(5) carinske službe ne dovolijo vstopa ali obravnavanja v prostih conah ali v prostih skladiščih brez soglasja pristojnega organa.

3. Kadar se odvzamejo vzorci, pristojni organ obvesti carinske službe in zadevne nosilce dejavnosti ter navede, ali se blago lahko sprosti, preden so na voljo rezultati analize vzorcev ali ne, pod pogojem, da je zagotovljena sledljivost pošiljke.

4. Pri sprostitvi v prosti pretok pristojni organi in carinske službe sodelujejo v skladu z zahtevami, predpisanimi v členih 2 do 6 Uredbe (EGS) št. 339/93.

Člen 25

Izvedbeni ukrepi

1. Ukrepi, potrebni za zagotovitev enotnega izvajanja uradnega nadzora nad vnosom krme in živil, se določijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

2. Zlasti se lahko določijo podrobna pravila za:

(a) krmo in živila, ki so uvožena ali vnesena v enega od carinskih postopkov iz člena 4(16)(b) do (f) Uredbe (EGS) št. 2913/92 ali bodo obravnavana v prostih conah ali v prostih skladiščih, kakor je opredeljeno v členu 4(15)(b) Uredbe (EGS) št. 2913/92;

(b) živila za oskrbo posadke in potnikov mednarodnih prevoznih sredstev;

(c) krmo in živila, naročena na daljavo (na primer po pošti, telefonu ali internetu) in dostavljena porabniku;

(d) krmo, namenjeno za hišne živali ali konje, in živila, ki jih nosijo potniki in posadka mednarodnih prevoznih sredstev;

(e) posebne pogoje ali izjeme v zvezi z nekaterimi območji iz člena 3 Uredbe (EGS) št. 2913/92, da so upoštevane naravne omejitve, značilne za navedena območja;

(f) namen zagotavljanja doslednosti odločitev pristojnih organov glede krme in živil iz tretjih držav v okviru člena 19;

(g) pošiljke s poreklom iz Skupnosti, vrnjene iz tretjih držav;

(h) dokumente, ki morajo spremljati pošiljko, kadar so bili odvzeti vzorci.

POGLAVJE VI:

FINANCIRANJE URADNEGA NADZORA

Člen 26

Splošno načelo

Države članice zagotovijo, da so na voljo ustrezna finančna sredstva za potrebno osebje in druge vire za uradni nadzor na katerikoli način, ki se jim zdi primeren, vključno s splošno obdavčitvijo ali določanjem pristojbin ali dajatev.

▼B

Člen 27

Pristojbine ali dajatve

1. Države članice lahko pobirajo pristojbine ali dajatve za kritje stroškov uradnega nadzora.

2. Glede dejavnosti iz oddelka A Priloge IV in oddelka A Priloge V pa države članice zagotovijo pobiranje pristojbine.

3. Brez poseganja v odstavka 4 in 6 pristojbine, pobrane glede posebnih dejavnosti iz oddelka A Priloge IV in oddelka A Priloge V, niso nižje od minimalnih stopenj, določenih v oddelku B Priloge IV in oddelku B v Priloge V. Vendar v prehodnem obdobju do 1. januarja 2008 države članice lahko glede dejavnosti iz oddelka A Priloge IV še naprej uporabljajo stopnje, ki se trenutno uporabljajo na podlagi Direktive 85/73/EGS.

Stopnje v oddelku B Priloge IV in oddelku B Priloge V se posodobijo vsaj vsaki dve leti v skladu s postopkom iz člena 62(3), zlasti pa se upošteva inflacija.

4. Pristojbine, pobrane zaradi uradnega nadzora v skladu z odstavkom 1 ali 2:

(a) niso višje od stroškov, ki jih nosijo odgovorni pristojni organi v zvezi s postavkami, navedenimi v Prilogi VI;

in

(b) se lahko določijo pavšalno na podlagi stroškov, ki jih nosijo pristojni organi v danem obdobju ali, kadar je to primerno, v višini, določeni v oddelku B Priloge IV ali oddelku B Priloge V.

5. Pri določanju pristojbin države članice upoštevajo:

(a) vrsto zadevnega nosilca dejavnosti in ustrezne dejavnike tveganja;

(b) interese nosilcev dejavnosti z nizko zmogljivostjo;

(c) tradicionalne metode, ki se uporabljajo za proizvodnjo, predelavo in razdeljevanje;

(d) potrebe nosilcev dejavnosti, ki so locirani v regijah, za katere veljajo posebne geografske omejitve.

6. Kadar se zaradi sistemov lastnih pregledov in sledenja, ki jih izvajajo nosilci dejavnosti na področju krme in živil, ter ravni skladnosti, ugotovljene med uradnim nadzorom, za nekatere vrste krme, ali živil, ali dejavnosti uradni nadzor opravlja z zmanjšano pogostnostjo, ali kadar se upoštevajo merila iz odstavka 5(b) do (d), države članice lahko določijo pristojbino za uradni nadzor, ki je nižja od minimalnih stopenj iz odstavka 4(b), pod pogojem, da zadevna država članica Komisiji zagotovi poročilo, v katerem navede:

(a) vrsto zadevne krme, ali živila, ali dejavnosti;

(b) nadzor, ki je bil opravljen pri zadevnem nosilcu dejavnosti na področju krme in živil;

in

(c) metodo za izračun znižanja pristojbine.

7. Kadar pristojni organ hkrati opravi več uradnih nadzorov v enem obratu, jih šteje kot eno samo aktivnost in zaračuna pristojbino samo enkrat.

8. Pristojbine, ki se nanašajo na uvozni nadzor, plača nosilec dejavnosti ali njegov zastopnik pristojnemu organu, odgovorni za uvozni nadzor.

9. Pristojbine se ne vračajo niti neposredno niti posredno, razen če so bile pobrane neupravičeno.

▼B

10. Brez poseganja v stroške, ki izhajajo iz stroškov po členu 28, države članice za izvajanje te uredbe ne pobirajo nobenih drugih pristojbin razen tistih iz tega člena.

11. Nosilci dejavnosti ali drugi ustrezni nosilci dejavnosti ali njihovi zastopniki prejmejo dokazilo o plačilu pristojbin.

12. Države članice objavijo metodo izračuna pristojbin in jo sporočijo tudi Komisiji. Komisija preveri, ali pristojbine izpolnjujejo zahteve te uredbe.

Člen 28

Stroški, ki izhajajo iz dodatnega uradnega nadzora

Kadar odkritje neskladnosti povzroči uradni nadzor, ki presega običajne nadzorne dejavnosti pristojnega organa, pristojni organ obračuna nosilcem dejavnosti, ki so odgovorni za neskladnost, ali nosilcu dejavnosti, ki je lastnik ali ima blago med opravljanjem dodatnega uradnega nadzora, stroške dodatnega uradnega nadzora. Običajne nadzorne dejavnosti so redne nadzorne dejavnosti, ki jih zahteva zakonodaja Skupnosti ali nacionalna zakonodaja, in zlasti dejavnosti, ki so opisane v načrtu, opredeljenem v členu 41. Dejavnosti, ki presegajo običajne nadzorne dejavnosti, vključujejo odvzem in analizo vzorcev ter drug nadzor, ki je potreben, da se preveri obseg problema in tudi, ali je bil sprožen postopek za odpravo pomanjkljivosti, ali da se odkrije in/ali dokaže neskladnost.

Člen 29

Raven stroškov

Pri določanju ravni stroškov iz člena 28 je treba upoštevati načela, predpisana v členu 27.

POGLAVJE VII:

DRUGE DOLOČBE

Člen 30

Uradno potrjevanje

1. Brez poseganja v zahteve v zvezi z uradnim potrjevanjem, sprejete zaradi zdravstvenega varstva živali ali zaščite živali, se lahko v skladu s postopkom iz člena 62(3) sprejmejo zahteve v zvezi z:

(a) okoliščinami, v katerih se zahteva uradno potrjevanje;

(b) vzorci potrdil;

(c) usposobljenostjo osebja za potrjevanje;

(d) načeli, ki jih je treba spoštovati, da se zagotovi zanesljivo potrjevanje, vključno z elektronskim potrjevanjem;

(e) postopki ob preklicu potrdil in za nadomestna potrdila;

(f) pošiljkami, ki so deljene na manjše pošiljke ali pomešane z drugimi;

(g) dokumenti, ki morajo slediti blagu, potem ko je bil opravljen uradni nadzor.

2. Kadar se zahteva uradna potrditev, se zagotovi, da:

(a) obstaja povezava med potrdilom in pošiljko;

(b) so podatki v potrdilu točni in verodostojni.

▼B

3. Kadar je to primerno, enotni vzorec potrdila kombinira zahteve v zvezi z uradnim potrjevanjem krme in živil ter druge zahteve za uradno potrjevanje.

Člen 31

Registracija/odobritev obratov nosilcev dejavnosti na področju krme in živil

1. (a) Pristojni organi določijo postopke, ki jih nosilci dejavnosti na področju krme in živil spoštujejo, ko zaprosijo za registracijo svojih obratov v skladu z Uredbo (ES) št. 852/2004, Direktivo 95/69/ES ali novo uredbo o higieni krme.

(b) Sestavijo in sprotno dopolnjujejo seznam nosilcev dejavnosti na področju krme in živil, ki so registrirani. Kadar takšen seznam že obstaja za druge namene, se lahko uporabi tudi za namene te uredbe.

2. (a) Pristojni organi določijo postopke, ki jih nosilci dejavnosti na področju krme in živil spoštujejo, ko zaprosijo za odobritev svojih obratov v skladu z Uredbo (ES) št. 852/2004, Uredbo (ES) št. 854/2004, Direktivo 95/69/ES ali novo uredbo o higieni krme;

(b) ko pristojni organ od nosilca dejavnosti na področju krme ali živil prejme zahtevo za odobritev, nosilca dejavnosti obišče na kraju samem;

(c) obrat potrdi zadevne dejavnosti le, če nosilec dejavnosti na področju krme in živil dokaže, da izpolnjuje ustrezne zahteve zakonodaje o krmi ali živilih;

(d) pristojni organ lahko izda pogojno odobritev, če se zdi, da obrat izpolnjuje vse zahteve glede infrastrukture in opreme. Dokončno odobritev izda le, če se na podlagi novega uradnega pregleda obrata, ki se opravi v treh mesecih od izdaje pogojne odobritve, izkaže, da obrat izpolnjuje druge ustrezne zahteve zakonodaje o krmi ali živilih. Če je jasno, da je bil dosežen napredek, vendar obrat še ne izpolnjuje vseh ustreznih zahtev, pristojni organ lahko podaljša pogojno odobritev. Vendar ta skupaj ne presega šestih mesecev;

(e) pristojni organ pri opravljanju uradnega nadzora spremlja odobritev obratov. Če ugotovi resne pomanjkljivosti ali mora v obratu večkrat ustaviti proizvodnjo, nosilec dejavnosti na področju krme ali živil pa ni sposoben zagotoviti ustreznih jamstev glede prihodnje proizvodnje, pristojni organ začne postopek za preklic odobritve obrata. Pristojni organ pa lahko začasno prekliče odobritev obrata, če nosilec dejavnosti na področju krme ali živil lahko jamči, da bo pomanjkljivosti v razumnem roku odpravil;

(f) pristojni organi posodabljajo sezname odobrenih obratov ter jih dajo na voljo drugim državam članicam in javnosti na način, ki je lahko podrobno določen v skladu s postopkom iz člena 62(3).

▼B

NASLOV III

REFERENČNI LABORATORIJI

Člen 32

Referenčni laboratoriji Skupnosti

1. Referenčni laboratoriji Skupnosti za krmo in živila iz Priloge VII so odgovorni za:

(a) zagotavljanje podrobnosti o analitskih metodah, vključno z referenčnimi metodami, nacionalnim referenčnim laboratorijem;

(b) usklajevanje uporabe metod iz (a) v nacionalnih referenčnih laboratorijih, zlasti z organiziranjem primerjalnega testiranja in zagotavljanjem ustreznega spremljanja izvajanja takšnega primerjalnega testiranja v skladu z mednarodno sprejetimi protokoli, kadar so na voljo;

(c) usklajevanje, na svojem področju pristojnosti, praktičnih rešitev, ki so potrebne za uporabo novih analitskih metod, in obveščanje nacionalnih referenčnih laboratorijev o napredku na tem področju;

(d) izvajanje začetnih in nadaljevalnih programov usposabljanja za osebje iz nacionalnih referenčnih laboratorijev in strokovnjake iz držav v razvoju;

(e) zagotavljanje znanstvene in strokovne pomoči Komisiji, zlasti v primerih, ko države članice izpodbijajo rezultate analiz;

(f) sodelovanje z laboratoriji, ki so odgovorni za analiziranje krme in živil v tretjih državah.

2. Referenčni laboratoriji Skupnosti v sektorju zdravstvenega varstva živali so odgovorni za:

(a) usklajevanje metod, ki se v državah članicah uporabljajo za diagnosticiranje bolezni;

(b) aktivno pomoč pri postavljanju diagnoze izbruhov bolezni v državah članicah s sprejemanjem izolatov patogenov za potrditveno diagnozo, ugotavljanje lastnosti in epizootske študije;

(c) omogočanje začetnega in dodatnega usposabljanja strokovnjakov laboratorijskega diagnosticiranja zaradi uskladitve diagnostične tehnike v vsej Skupnosti;

(d) sodelovanje glede metod diagnosticiranja živalskih bolezni, za katere so pristojni, s pristojnimi laboratoriji v tretjih državah, kjer so te bolezni razširjene;

(e) izvajanje začetnih in nadaljevalnih programov usposabljanja za osebje iz nacionalnih referenčnih laboratorijev in strokovnjake iz držav v razvoju.

3. Člen 12(2) in (3) se uporablja za referenčne laboratorije Skupnosti.

4. Referenčni laboratoriji Skupnosti izpolnjujejo naslednje zahteve. Morajo:

(a) imeti ustrezno usposobljeno osebje na področju diagnostičnih in analitskih metod, ki se uporabljajo na njihovem področju pristojnosti;

(b) imeti opremo in proizvode, potrebne za izvajanje nalog, ki so jim dodeljene;

(c) imeti ustrezno upravno infrastrukturo;

(d) zagotavljati, da njihovo osebje spoštuje zaupno naravo nekaterih vsebin, rezultatov ali sporočil;

▼B

(e) imeti zadovoljivo znanje o mednarodnih standardih in praksah;

(f) če je to primerno, imeti na voljo posodobljen seznam razpoložljivih referenčnih snovi in reagentov ter posodobljen seznam proizvajalcev in dobaviteljev takšnih snovi in reagentov;

(g) upoštevati raziskovalne dejavnosti na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti;

(h) imeti razpoložljivo osebje, ki je usposobljeno za izredne razmere, ki se pojavijo v Skupnosti.

5. Drugi referenčni laboratoriji Skupnosti, pomembni za področje iz člena 1, se lahko vključijo v Prilogo VII v skladu s postopkom iz člena 62(3). V skladu z istim postopkom se Priloga VII lahko posodobi.

6. Dodatne odgovornosti in naloge referenčnih laboratorijev Skupnosti se lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

7. Referenčnim laboratorijem Skupnosti se lahko dodeli finančni prispevek Skupnosti v skladu s členom 28 Odločbe Sveta 90/424/EGS z dne 26. junija 1990 o izdatkih na področju veterine ([1]).

8. Referenčne laboratorije Skupnosti le-ta lahko nadzoruje, zato da preverja izpolnjevanje zahtev te uredbe. Če se med takim nadzorom ugotovi, da laboratorij ne izpolnjuje navedenih zahtev ali nalog, za katere je bil pooblaščen, se v skladu s postopkom iz člena 62(3) lahko sprejmejo potrebni ukrepi.

9. Odstavki 1 do 7 se uporabljajo brez poseganja v bolj posebne določbe in zlasti poglavje VI Uredbe (ES) št. 999/2001 in člen 14 Direktive 96/23/ES.

Člen 33

Nacionalni referenčni laboratoriji

1. Države članice poskrbijo za določitev enega ali več nacionalnih referenčnih laboratorijev k vsakemu referenčnemu laboratoriju Skupnosti iz člena 32. Država članica lahko določi laboratorij, ki je v drugi državi članici ali članici Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), in en laboratorij je lahko nacionalni referenčni laboratorij za več kakor eno državo članico.

2. Ti nacionalni referenčni laboratoriji:

(a) sodelujejo z referenčnim laboratorijem Skupnosti na svojem področju pristojnosti;

(b) na svojem področju pristojnosti usklajujejo dejavnosti uradnih laboratorijev, odgovornih za analizo vzorcev v skladu s členom 11;

(c) kadar je primerno, organizirajo primerjalne preizkuse med uradnimi nacionalnimi laboratoriji in zagotavljajo ustrezno spremljanje izvajanja takšnega primerjalnega preizkušanja;

(d) zagotovijo razširjanje informacij, ki jih daje referenčni laboratorij Skupnosti, pristojnim organom in uradnim nacionalnim laboratorijem;

(e) zagotavljajo pristojnemu organu znanstveno in strokovno pomoč za izvajanje usklajenih načrtov nadzora, sprejetih v skladu s členom 53;

(f) so odgovorni za izpolnjevanje drugih posebnih dolžnosti, predvidenih v skladu s postopkom iz člena 62(3), brez poseganja v obstoječe dodatne nacionalne dolžnosti.

([1]) UL L 224, 18.8.1990, str. 19. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.

▼B

3. Člen 12(2) in (3) se uporablja za nacionalne referenčne laboratorije.

4. Države članice sporočijo Komisiji, ustreznemu referenčnemu laboratoriju Skupnosti in drugim državam članicam ime in naslov vsakega nacionalnega referenčnega laboratorija.

5. Države članice, ki imajo ob referenčnem laboratoriju Skupnosti več kakor en nacionalni referenčni laboratorij, morajo zagotoviti, da ti laboratoriji tesno sodelujejo, zato da se zagotovi učinkovito usklajevanje med njimi, drugimi nacionalnimi laboratoriji in referenčnim laboratorijem Skupnosti.

6. Dodatne odgovornosti in naloge nacionalnih referenčnih laboratorijev se lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

7. Odstavki 1 do 5 se uporabljajo brez poseganja v bolj posebne določbe ter zlasti poglavje VI Uredbe (ES) št. 999/2001 in člen 14 Direktive 96/23/ES.

NASLOV IV

UPRAVNA POMOČ IN SODELOVANJE NA PODROČJU KRME IN ŽIVIL

Člen 34

Splošna načela

1. Kadar rezultat uradnega nadzora krme in živil zahteva ukrepanje v več kakor eni državi članici, si pristojni organi v zadevnih državah članicah vzajemno zagotovijo upravno pomoč.

2. Pristojni organi zagotovijo upravno pomoč na zahtevo ali po uradni dolžnosti, kadar tako zahteva potek preiskave. Kadar je primerno, lahko upravna pomoč vključuje sodelovanje v pregledu na kraju samem, ki ga opravi pristojni organ druge države članice.

3. Členi 35 do 40 ne vplivajo na nacionalne predpise, ki se uporabljajo glede dostopa do dokumentov, ki so predmet sodnega postopka ali so z njim povezani, ali pravil za zaščito poslovnih interesov fizičnih ali pravnih oseb.

Člen 35

Organi za zvezo

1. Vsaka država članica določi enega ali več organov za zvezo, ki se, če je primerno, povezujejo s telesi za zvezo drugih držav članic. Vloga organov za zvezo je pomoč in usklajevanje komunikacije med pristojnimi organi ter zlasti pošiljanje in sprejemanje prošenj za pomoč.

2. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o vseh ustreznih podrobnostih o svojih pristojnih organih za zvezo in o vseh spremembah teh podrobnosti.

3. Brez poseganja v odstavek 1 določitev organov za zvezo ne onemogoča neposrednih stikov, izmenjave informacij ali sodelovanja med osebjem pristojnih organov v raznih državah članicah.

4. Pristojni organi, za katere se uporablja Direktiva Sveta 89/608/EGS z dne 21. novembra 1989 o medsebojnem sodelovanju med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med njimi in Komisijo za zagotavljanje pravilnega izvajanja veterinarske in zootehniške zakonodaje, se povezujejo ([1]), kakor je primerno, z organi, ki delujejo v okviru tega naslova.

([1]) UL L 351, 2.12.1989, str. 34.

▼B

Člen 36

Zaprosilo za pomoč

1. Po prejemu utemeljenega zaprosila zaprošeni pristojni organ zagotovi, da se organu prosilcu zagotovijo vse potrebne informacije in dokumenti, ki mu omogočijo, da preveri skladnost z zakonodajo o krmi in živilih v svoji pristojnosti. V ta namen zaprošena pristojni organ poskrbi za izvedbo kakršnih koli administrativnih preiskav, potrebnih za pridobitev takšnih informacij in dokumentov.

2. Informacije in dokumenti, zagotovljeni na podlagi odstavka 1, se posredujejo brez nepotrebnega odlašanja. Lahko se pošljejo izvirniki dokumentov ali kopije.

3. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom je med administrativnimi preiskavami lahko navzoče osebje, ki ga določi organ prosilec.

Takšne preiskave vedno opravi osebje zaprošenega organa.

Osebje organa prosilca ne sme na lastno pobudo izvajati pooblastil za preiskave, prenesenih na uradnike zaprošenega organa. Pač pa ima prek posrednika in izključno zaradi administrativne preiskave, ki se opravlja, dostop do istih prostorov in dokumentov kakor slednji.

4. Osebje organa prosilca, navzoče v drugi državi članici v skladu z odstavkom 3, mora biti vedno sposobno predložiti pisno pooblastilo, v katerem je navedeno njihovo celotno ime in njihov uradni položaj.

Člen 37

Pomoč brez zaprosila

1. Kadar pristojni organ ugotovi neskladnost in če ima takšna neskladnost lahko posledice za drugo državo članico ali članice, takšne informacije brez predhodnega zaprosila in nemudoma prenese drugi državi članici (državam članicam).

2. Države članice, ki prejmejo takšne informacije, raziščejo zadevo in državo članico, ki je zagotovila informacije, obvestijo o rezultatih te preiskave in, kadar je primerno, o sprejetih ukrepih.

Člen 38

Pomoč v primeru neskladnosti

1. Če pristojni organ namembne države članice med uradnim nadzorom, ki se opravlja v namembnem kraju blaga, ali med prevozom blaga ugotovi, da le-to ni skladno z zakonodajo o krmi in živilih, tako da ustvarja tveganje za zdravje ljudi ali živali oziroma predstavlja resno kršitev zakonodaje o krmi ali živilih, nemudoma naveže stik s pristojnim organom države članice odpreme.

2. Pristojni organ države članice odpreme razišče zadevo, sprejme vse potrebne ukrepe in pristojni organ namembne države članice uradno obvesti o naravi opravljene preiskave in uradnega nadzora, sprejetih sklepih ter razlogih za takšne sklepe.

3. Če pristojni organ namembne države članice upravičeno domneva, da takšni ukrepi niso ustrezni, pristojni organi obeh držav članic skupaj poiščeta načine in sredstva, da popravita položaj, vključno s, če je to primerno, skupnim inšpekcijskim pregledom na kraju samem, opravljenim v skladu s členom 36(3) in (4). Če se ne moreta sporazumeti o ustreznih ukrepih, obvestita o tem Komisijo.

▼B

Člen 39

Odnosi s tretjimi državami

1. Kadar pristojni organ prejme informacije iz tretje države, ki kažejo neskladnost in/ali tveganje za zdravje ljudi ali živali, navedeni organ prenese te informacije pristojnim organom v drugih državah članicah, če meni, da bi jih lahko zanimale, ali če so zanje zaprosile. Takšne informacije sporoči tudi Komisiji, kadarkoli so pomembne na ravni Skupnosti.

2. Če se je tretja država pravno zavezala zagotavljati pomoč, potrebno za zbiranje dokaznih sredstev o nepravilnostih pri transakcijah, ki so ali za katere se zdi, da so v nasprotju z ustrezno zakonodajo o krmi in živilih, se informacije, pridobljene v skladu s to uredbo, lahko sporočijo navedeni tretji državi s soglasjem pristojnih organov, ki so dali informacije, v skladu z zakoni, ki se uporabljajo za sporočanje osebnih podatkov tretjim državam.

Člen 40

Usklajena pomoč in spremljanje izvajanja s strani Komisije

1. Kadar Komisija na podlagi informacij, prejetih iz držav članic ali drugih virov, ugotovi, da dejavnosti so ali se zdi, da so v nasprotju z zakonodajo o krmi in živilih ter so še posebno pomembne na ravni Skupnosti, nemudoma uskladi ukrepanje držav članic, zlasti kadar:

(a) takšne dejavnosti imajo ali bi lahko imele posledice v več državah članicah;

(b) se zdi, da so bile podobne dejavnosti izvedene v več državah članicah;

ali

(c) se države članice ne morejo sporazumeti o ustreznem ukrepanju za odpravo neskladnosti.

2. Kadar uradni nadzor v namembnem kraju pokaže ponavljajočo se neskladnost ali drugo tveganje za ljudi, rastline ali živali zaradi krme ali živil, bodisi neposredno bodisi prek okolja, pristojni organ namembne države članice nemudoma obvesti o tem Komisijo in pristojne organe drugih držav članic.

3. Komisija lahko:

(a) v sodelovanju z zadevno državo članico pošlje inšpekcijsko skupino, da opravi uradni nadzor na kraju samem;

(b) zahteva, da pristojni organ države članice odpreme okrepi ustrezen uradni nadzor in poroča o sprejetih ukrepih.

4. Kadar se ukrepi, predvideni v odstavkih 2 in 3, sprejmejo za obravnavanje ponavljajoče se neskladnosti nosilca dejavnosti na področju krme ali živil, pristojni organ obračuna stroške, ki izhajajo iz takšnih ukrepov, zadevnim nosilcem dejavnosti.

NASLOV V

NAČRTI NADZORA

Člen 41

Večletni nacionalni načrti nadzora

Da se zagotovi učinkovito izvajanje člena 17(2) Uredbe (ES) št. 178/2002, pravil o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ter

▼B

člena 45 te uredbe, vsaka država članica pripravi enoten večletni nacionalni načrt nadzora.

Člen 42

Načela za pripravo večletnega nacionalnega načrta nadzora

1. Države članice:

(a) prvič izvedejo načrt iz člena 41 najpozneje 1. januarja 2007;

in

(b) ga redno posodabljajo v luči razvojnih sprememb;

in

(c) na zahtevo zagotovijo Komisiji najnovejšo različico načrta.

2. Vsak večletni nacionalni načrt nadzora vsebuje splošne informacije o zgradbi in organizaciji sistemov nadzora krme in živil ter nadzoru zdravstvenega varstva živali in zaščite živali v zadevni državi članici, zlasti o:

(a) strateških ciljih načrta ter kako opredelitev prednostnega nadzora in razporejanje virov odseva te cilje;

(b) kategorizaciji tveganj zadevnih dejavnosti;

(c) določitvi pristojnih organov in njihovih nalog na osrednji, regionalni in lokalni ravni ter o virih, ki jih imajo ti organi na voljo;

(d) splošni organizaciji in upravljanju uradnega nadzora na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, vključno z uradnim nadzorom v posameznih obratih;

(e) nadzornih sistemih, ki se uporabljajo za različne sektorje, in usklajevanju med raznimi službami pristojnih organov, odgovornih za uradni nadzor v teh sektorjih;

(f) kadar je to primerno, o prenosu nalog na izvajalce nadzora;

(g) metodah za zagotavljanje skladnosti z operativnimi merili člena 4 (2);

(h) usposabljanju osebja, ki opravlja uradni nadzor iz člena 6;

(i) določenih postopkih iz členov 8 in 9;

(j) organizaciji in delovanju načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih za nujne primere bolezni živali ali bolezni, ki se prenašajo z živili, onesnaženja krme in živil ter drugega tveganja za zdravje ljudi;

(k) organizaciji sodelovanja in medsebojne pomoči.

3. Večletni nacionalni načrti nadzora se med izvajanjem lahko prilagodijo. Spremembe se lahko sprejmejo ob upoštevanju ali da bi upoštevali dejavnike, ki vključujejo:

(a) novo zakonodajo;

(b) nastanek novih bolezni ali druga tveganja za zdravje;

(c) znatne spremembe organiziranosti, upravljanja ali delovanja pristojnih nacionalnih organov;

(d) rezultate uradnega nadzora držav članic;

(e) rezultate nadzora Skupnosti, opravljenega v skladu s členom 45;

(f) kakršne koli spremembe smernic iz člena 43;

(g) znanstvene ugotovitve;

(h) izid presoj, ki jih v državi članici opravi tretja država.

▼B

Člen 43

Smernice za pripravo večletnega nacionalnega načrta nadzora

1. Večletni nacionalni načrt nadzora iz člena 41 upošteva smernice, ki jih pripravi Komisija v skladu s postopkom iz člena 62(2). Te smernice zlasti:

(a) spodbujajo dosleden, izčrpen in celosten pristop k uradnemu nadzoru krme in živil, zakonodaji o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ter obsegajo vse sektorje in vse faze krmne in prehranjevalne verige, vključno z uvozom in vnosom;

(b) opredelijo prednostne naloge na podlagi tveganja in merila za kategorizacijo tveganj zadevnih dejavnosti ter najučinkovitejše nadzorne postopke;

(c) opredelijo druge prednostne naloge in najučinkovitejše nadzorne postopke;

(d) opredelijo faze proizvodnje, predelave in razdeljevanja krme in živil, vključno z uporabo krme, ki bodo zagotovile najbolj zanesljive in okvirne informacije o skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih;

(e) spodbujajo sprejetje najboljših praks na vseh ravneh nadzornih sistemov;

(f) spodbujajo razvoj učinkovitega nadzora sistemov sledljivosti;

(g) svetujejo glede razvoja sistemov za evidentiranje izvajanja in rezultatov nadzornih dejanj;

(h) izražajo standarde in priporočila ustreznih mednarodnih teles glede organizacije in delovanja uradnih služb;

(i) določijo merila za opravljanje presoj iz člena 4(6);

(j) določijo zgradbo letnih poročil, ki jih zahteva člen 44, in informacije, ki morajo biti vključene v letna poročila;

(k) navedejo glavne kazalce uspešnosti, ki se uporabljajo pri ocenjevanju večletnih nacionalnih načrtov nadzora.

2. Po potrebi se smernice prilagodijo ob upoštevanju analize letnih poročil, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 44, ali nadzora Skupnosti, opravljenega v skladu s členom 45.

Člen 44

Letna poročila

1. Eno leto po začetku izvajanja večletnih nacionalnih načrtov nadzora in nato vsako leto države članice Komisiji predložijo poročilo, v katerem navedejo:

(a) kakršne koli spremembe večletnih nacionalnih načrtov nadzora, da se upoštevajo dejavniki iz člena 42(3);

(b) rezultate nadzora in presoj, opravljenih v prejšnjem letu v skladu z določili večletnega nacionalnega načrta nadzora;

(c) vrsto in število primerov ugotovljene neskladnosti;

(d) ukrepe za zagotovitev učinkovitega delovanja večletnih nacionalnih načrtov nadzora, vključno z izvršilnim ukrepanjem in njegovimi rezultati.

2. Za spodbujanje dosledne predstavitve tega poročila in zlasti rezultatov uradnega nadzora informacije iz odstavka 1 upoštevajo smernice, ki jih pripravi Komisija v skladu s postopkom iz člena 62(2).

▼B

3. Države članice dokončajo svoja poročila in jih pošljejo Komisiji v šestih mesecih po koncu leta, na katero se poročilo nanaša.

4. Ob upoštevanju poročil iz odstavka 1, izida nadzora Skupnosti, opravljenega v skladu s členom 45, in kakršnih koli drugih ustreznih informacij, Komisija izdela poročilo o celotnem izvajanju uradnega nadzora v državah članicah. To poročilo lahko, kadar je to primerno, vključuje priporočila o:

(a) možnih izboljšavah sistemov uradnega nadzora in revizij v državah članicah, vključno z njihovim področjem uporabe, upravljanjem in izvajanjem;

(b) posebnih nadzornih dejanjih v zvezi s sektorji ali dejavnostmi ne glede na to, ali so zajete v večletnih nacionalnih načrtih nadzora;

(c) usklajenih načrtih, katerih namen je obravnavanje še posebno pomembnih zadev.

5. Večletni nacionalni načrti nadzora in z njimi povezane smernice se, kadar je to primerno, prilagodijo na podlagi sklepnih ugotovitev in priporočil iz poročila Komisije.

6. Komisija svoje poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ter ga da na voljo javnosti.

NASLOV VI

DEJAVNOSTI SKUPNOSTI

POGLAVJE I:

NADZOR SKUPNOSTI

Člen 45

Nadzor Skupnosti v državah članicah

1. Strokovnjaki Komisije v državah članicah opravljajo splošne in posebne revizije. Komisija lahko imenuje strokovnjake iz držav članic, da pomagajo njenim strokovnjakom. Splošne in posebne revizije se organizirajo v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic. Revizije se opravljajo redno. Glavni namen je preveriti, da uradni nadzor v državah članicah v celoti poteka v skladu z večletnimi nacionalni načrti nadzora iz člena 41 in v skladu z zakonodajo Skupnosti. V ta namen in da se poveča učinkovitost revizije, lahko Komisija pred izvedbo takšnih revizij zahteva, da države članice čim prej zagotovijo najnovejše izvode nacionalnih načrtov nadzora.

2. Posebne revizije in inšpekcijski pregledi na enem ali več posebnih področjih lahko dopolnjujejo splošne revizije. S temi posebnimi revizijami in inšpekcijskimi pregledi se zlasti:

(a) preverja izvajanje večletnega nacionalnega načrta nadzora, zakonodaje o krmi in živilih ter zakonodaje o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali in, če je to primerno, lahko vključujejo inšpekcijske preglede uradnih služb ter objektov in naprav, povezanih s sektorjem, ki se revidira, na kraju samem;

(b) preverja delovanje in organizacija pristojnih organov;

(c) preiskujejo pomembni ali ponavljajoči se problemi v državah članicah;

(d) preiskujejo izredne razmere, problemi, ki se pojavljajo, ali nov razvoj dogodkov v državah članicah.

3. Komisija poroča o ugotovitvah vsakega opravljenega nadzora. Če je to primerno, njeno poročilo vsebuje priporočila za države članice o

▼B

izboljšanju skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali. Komisija svoja poročila da na voljo javnosti. S poročili o nadzoru, opravljenem v državi članici, Komisija zagotovi osnutek poročila ustreznemu pristojnemu organu, da izrazi svoje pripombe, te pripombe pa upošteva pri pripravi končnega poročila in skupaj z njim objavi tudi pripombe pristojnega organa.

4. Komisija pripravi letni program nadzora, ga vnaprej pošlje državam članicam in poroča o njegovih rezultatih. Komisija lahko spremeni program, tako da upošteva razvoj na področju varnosti krme in živil, zdravstvenega varstva živali, zaščite živali in zdravstvenega varstva rastlin.

5. Države članice:

(a) sprejmejo ustrezne nadaljnje ukrepe ob upoštevanju priporočil, ki izhajajo iz nadzora Skupnosti;

(b) dajejo vso potrebno pomoč ter zagotovijo vso dokumentacijo in drugo tehnično podporo, ki jo zahtevajo strokovnjaki Komisije, da lahko učinkovito opravijo nadzor;

(c) zagotovijo, da imajo strokovnjaki Komisije dostop do vseh prostorov ali delov prostorov in do informacij, pomembnih za opravljanje njihovih dolžnosti, vključno z računalniškimi sistemi.

6. Podrobna pravila v zvezi z nadzorom Skupnosti v državah članicah se lahko izdelajo ali spremenijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

Člen 46

Nadzor Skupnosti v tretjih državah

1. Strokovnjaki Komisije lahko v tretjih državah opravljajo uradni nadzor, da na podlagi informacij iz člena 47(1) preverijo skladnost ali enakovrednost zakonodaje in sistemov tretje države z zakonodajo Skupnosti o krmi in živilih ter z zakonodajo o zdravstvenem varstvu živali. Komisija lahko imenuje strokovnjake iz držav članic, da pomagajo njenim strokovnjakom. Takšen uradni nadzor se zlasti nanaša na:

(a) zakonodajo tretje države;

(b) organizacijo pristojnih organov tretje države, njihova pooblastila in neodvisnost, nadzor nad njimi in pristojnost, ki jo imajo za učinkovito izvajanje zakonodaje v uporabi;

(c) usposabljanje osebja za opravljanje uradnega nadzora;

(d) vire, vključno z diagnostičnimi zmogljivostmi, ki jih imajo pristojni organi na voljo;

(e) obstoj in delovanje nadzornih postopkov in nadzornih sistemov na podlagi prednostnih nalog;

(f) kadar je to primerno, razmere glede zdravstvenega varstva živali, nalezljivih živalskih bolezni in zdravstvenega varstva rastlin ter postopkov za uradno obveščanje Komisije in ustreznih mednarodnih organov o izbruhih bolezni živali in rastlin;

(g) obseg in delovanje uradnega nadzora uvoza živali, rastlin in njihovih proizvodov;

(h) zagotovila, ki jih tretja država lahko da glede skladnosti ali enakovrednosti z zahtevami Skupnosti.

2. Za povečanje učinkovitosti nadzora v tretji državi lahko Komisija pred izvedbo takšnega nadzora zahteva, da zadevna tretja država zagotovi informacije iz člena 47(1) in, kadar je to primerno, zapise o izvajanju takšnega nadzora.

▼B

3. Pogostnost nadzora Skupnosti v tretjih državah se določi na podlagi:

(a) ocene tveganja proizvodov, izvoženih v Skupnost;

(b) določb zakonodaje Skupnosti;

(c) obsega in vrste uvoza iz zadevne države;

(d) rezultatov nadzora, ki so ga službe Komisije ali drugi inšpekcijski organi že opravili;

(e) rezultatov uvoznega nadzora in kakršnega koli drugega nadzora, ki so ga opravili pristojni organi držav članic;

(f) informacij, prejetih od Evropskega urada za varna živila in hrano ali podobnih organov;

(g) informacij, prejetih od mednarodno priznanih organizacij, kakršne so Svetovna zdravstvena organizacija (WHO), Komisija za Codex alimentarius in Svetovna organizacija za zdravstveno varstvo živali (OIE), ali drugih virov;

(h) dokazil o pojavljanju bolezni ali drugih okoliščinah, ki bi lahko povzročile, da žive živali, žive rastline, krma ali živila, uvožena iz tretje države, predstavljajo tveganje za zdravje;

(i) potreb po preiskavi ali odzivu na izredne razmere v posameznih tretjih državah.

Merila za določanje tveganja zaradi ocene tveganja iz točke (a) se določijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

4. Postopek in podrobna pravila za nadzor v tretjih državah se lahko določijo ali spremenijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

Vključujejo zlasti postopke in podrobna pravila o:

(a) nadzoru v tretjih državah v okviru dvostranskega sporazuma;

(b) nadzoru v drugih tretjih državah.

Po enakem postopku se lahko dajatve za zgoraj navedeni nadzor določijo na podlagi vzajemnosti.

5. Če se med skupnostim nadzorom ugotovi resno tveganje za zdravje ljudi ali živali, Komisija nemudoma sprejme potrebne izredne ukrepe v skladu s členom 53 Uredbe (ES) št. 178/2002 ali zaščitnimi določbami v drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti.

6. Komisija poroča o ugotovitvah vsakega opravljenega skupnostnega nadzora. Če je primerno, njeno poročilo vsebuje priporočila. Komisija svoja poročila da na voljo javnosti.

7. Komisija svoj program nadzora v tretjih državah vnaprej predloži državam članicam in poroča o rezultatih. Komisija lahko spremeni program, da upošteva razvoj na področju varnosti krme in živil, zdravstvenega varstva živali in zdravstvenega varstva rastlin.

POGLAVJE II:

UVOZNI POGOJI

Člen 47

Splošni uvozni pogoji

1. Komisija je odgovorna, da od tretjih držav, ki imajo namen izvažati blago v Skupnost, zahteva naslednje točne in najnovejše informacije o splošni organizaciji in upravljanju sanitarnih nadzornih sistemov:

(a) vseh sanitarnih ali fitosanitarnih predpisih, sprejetih ali predlaganih na njihovem ozemlju;

▼B

(b) vseh nadzornih in inšpekcijskih postopkih, proizvodnji in karantenskem obravnavanju, dopustnem odstopanju pesticidov ter postopkih za odobritev aditivov za živila, ki delujejo na njihovem ozemlju;

(c) postopkih ocene tveganja, dejavnikih, ki se upoštevajo, in o določanju ustrezne ravni sanitarnega ali fitosanitarnega varstva;

(d) kadar je to primerno, nadaljnjih ukrepih v zvezi s priporočili, danimi na podlagi nadzora iz člena 46.

2. Informacije iz odstavka 1 so sorazmerne z naravo blaga in lahko upoštevajo posebne razmere in strukturo tretje države in naravo proizvodov, izvoženih v Skupnost. Obsegajo vsaj blago, namenjeno izvozu v Skupnost.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 se lahko nanašajo tudi na:

(a) rezultate nacionalnega nadzora, opravljenega nad blagom, namenjenim izvozu v Skupnost;

(b) pomembne spremembe organiziranosti in delovanja ustreznih nadzornih sistemov, zlasti zaradi izpolnjevanja zahtev ali priporočil Skupnosti.

4. Kadar tretja država takšnih informacij ne zagotovi ali kadar take informacije niso zadostne, se lahko po posvetovanju z zadevno tretjo državo in v skladu s postopkom iz člena 62(3) določijo posebni uvozni pogoji, in sicer za vsak primer posebej in dosledno začasno.

5. Smernice, ki določajo, kako se informacije iz odstavkov 1, 2 in 3 pripravijo in predložijo Komisiji, ter prehodni ukrepi, ki tretjim državam dajejo čas za pripravo teh informacij, se oblikujejo v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Člen 48

Posebni uvozni pogoji

1. Če pogoji in podrobni postopki, ki jih je treba spoštovati pri uvozu blaga iz tretjih držav ali njihovih regij, v zakonodaji Skupnosti in zlasti v Uredbi (ES) št. 854/2004 niso predvideni, se po potrebi določijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

2. Pogoji in podrobni postopki iz odstavka 1 lahko vključujejo:

(a) izdelavo seznama tretjih držav, iz katerih se lahko posebni proizvodi uvažajo na eno od ozemelj iz Priloge I;

(b) oblikovanje vzorcev potrdil, ki spremljajo pošiljko;

(c) posebne uvozne pogoje, glede na vrsto proizvoda ali živali in z njimi povezano morebitno tveganje.

3. Tretje države so na seznamih iz odstavka 2(a) objavljene le, če njihovi pristojni organi zagotovijo ustrezna jamstva glede skladnosti ali enakovrednosti z zakonodajo Skupnosti o krmi in živilih ter pravili o zdravstvenem varstvu živali.

4. Pri sestavljanju ali posodabljanju seznamov se zlasti upoštevajo naslednja merila:

(a) zakonodaja tretje države v zadevnem sektorju;

(b) sestava in organizacija pristojnega organa tretje države in njenih nadzornih služb ter pooblastil, ki jih imajo, ter jamstva, ki se lahko zagotovijo glede izvajanja zadevne zakonodaje;

(c) obstoj ustreznega uradnega nadzora;

(d) rednost in sprotnost informacij o prisotnosti tveganj v krmi in živilih ter v živih živalih, ki jih priskrbi tretja država;

(e) jamstva, ki jih da tretja država, da:

▼B

(i) so pogoji, ki se uporabljajo za obrate, iz katerih se krma in živila lahko uvažajo v Skupnost, skladni ali enakovredni z zahtevami zakonodaje Skupnosti o krmi in živilih;

(ii) se sestavi seznam takih obratov in se sproti dopolnjuje;

(iii) se seznam obratov in posodobljene različice seznama nemudoma sporočijo Komisiji;

(iv) pristojni organ tretje države obrate redno in učinkovito nadzira.

5. Pri sprejemanju posebnih uvoznih pogojev iz odstavka 2(c) se upoštevajo informacije, ki so jih zagotovile zadevne tretje države, in kadar je to potrebno, rezultati skupnostnega nadzora, opravljenega v takšnih tretjih državah. Za en proizvod ali za skupino proizvodov se lahko določijo posebni uvozni pogoji. Uporabljajo se lahko za eno samo tretjo državo, za regije tretje države ali za skupino tretjih držav.

Člen 49

Enakovrednost

1. Po uveljavitvi sporazuma o enakovrednosti ali po zadovoljivi presoji se v skladu s postopkom iz člena 62(3) sprejme sklep o priznanju, da ukrepi, ki jih tretje države ali njihove regije uporabljajo na posebnih področjih, zagotavljajo jamstva, ki so enakovredna tistim, ki se uporabljajo v Skupnosti, če tretja država v zvezi s tem priskrbi objektivno dokazilo.

2. Sklep iz odstavka 1 določa pogoje, ki urejajo uvoz iz navedene tretje države ali iz regije tretje države.

Pogoji lahko vključujejo:

(a) vrsto in vsebino potrdil, ki morajo spremljati proizvode;

(b) posebne zahteve, ki se uporabljajo za uvoz v Skupnost;

(c) po potrebi postopke za sestavljanje in spreminjanje seznamov regij ali obratov, iz katerih je dovoljen uvoz.

3. Sklep iz odstavka 1 se razveljavi v skladu z istim postopkom in nemudoma, kadar pogoji za priznanje enakovrednosti, določeni ob sprejetju, niso več izpolnjeni.

Člen 50

Podpora za države v razvoju

1. V skladu s postopkom iz člena 62(3) se lahko sprejmejo naslednji ukrepi, ki se ohranijo, dokler dokazljivo vplivajo na zagotavljanje, da so države v razvoju sposobne upoštevati določbe te uredbe:

(a) postopna uvedba zahtev iz člena 47 in člena 48 za proizvode, izvožene v Skupnost. Napredek pri izpolnjevanju teh zahtev se ovrednoti in upošteva pri ugotavljanju potrebe po določenem časovno omejenem celotnem ali delnem izvzetju iz zahtev. Postopna uvedba upošteva tudi napredek pri oblikovanju institucionalne usposobljenosti iz odstavka 2;

(b) pomoč z zagotavljanjem informacij iz člena 47, po potrebi s strokovnjaki Skupnosti;

(c) spodbujanje skupnih projektov med državami v razvoju in državami članicami;

(d) razvoj smernic za pomoč državam v razvoju pri organizaciji uradnega nadzora proizvodov, izvoženih v Skupnost;

(e) pošiljanje strokovnjakov Skupnosti v države v razvoju, da pomagajo pri organizaciji uradnega nadzora;

▼B

(f) udeležba nadzornega osebja iz držav v razvoju v programih usposabljanja iz člena 51.

2. Komisija v okviru politike razvojnega sodelovanja Skupnosti spodbuja podporo državam v razvoju glede varnosti krme in živil na splošno ter zlasti skladnosti s standardi o krmi in živilih za oblikovanje institucionalne usposobljenosti, ki je potrebna za izpolnjevanje zahtev iz členov 5, 12, 47 in 48.

POGLAVJE III:

USPOSABLJANJE NADZORNEGA OSEBJA

Člen 51

Usposabljanje nadzornega osebja

1. Komisija lahko organizira programe usposabljanja za osebje pristojnih organov držav članic, ki so odgovorne za uradni nadzor iz te uredbe. Ti programi so namenjeni razvoju usklajenega lotevanja uradnega nadzora v državah članicah. Zlasti lahko vključujejo usposabljanje o:

(a) zakonodaji Skupnosti o krmi in živilih ter pravilih o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

(b) nadzornih metodah in tehnikah, kakršna je revizija sistemov, ki jih nosilci dejavnosti oblikujejo za uskladitev z zakonodajo o krmi in živilih ter pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

(c) nadzoru, ki se opravlja nad blagom, uvoženim v Skupnost;

(d) metodah in tehnikah proizvodnje, predelave in trženja krme in živil.

2. Programi usposabljanja iz odstavka 1 so lahko odprti za udeležence iz tretjih držav, zlasti iz držav v razvoju.

3. Podrobna pravila za organizacijo programov usposabljanja se lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

POGLAVJE IV:

DRUGE DEJAVNOSTI SKUPNOSTI

Člen 52

Nadzor tretjih držav v državah članicah

1. Strokovnjaki Komisije lahko na zahtevo in v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic pomagajo državam članicam med nadzorom, ki ga opravljajo tretje države.

2. V takšnih primerih države članice, na ozemlju katerih naj bi tretja država opravila nadzor, obvestijo Komisijo o načrtovanju, obsegu, dokumentaciji in vseh drugih ustreznih informacijah, ki Komisiji omogočijo učinkovito sodelovanje pri nadzoru.

3. Pomoč Komisije je namenjena zlasti:

(a) razjasnitvi zakonodaje Skupnosti o krmi in živilih ter pravil o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

(b) zagotavljanju informacij in podatkov, ki so na voljo na ravni Skupnosti in so lahko uporabni za nadzor, ki ga opravlja tretja država;

(c) zagotavljanju izenačenosti glede nadzora, ki ga opravljajo tretje države.

▼B

Člen 53

Usklajeni načrti nadzora

Komisija lahko predlaga usklajene načrte v skladu s postopkom iz člena 62(2). Ti načrti so:

(a) organizirani letno v skladu s programom;

in

(b) kadar je potrebno, organizirani priložnostno, zlasti zaradi ugotavljanja razširjenosti tveganja v krmi, živilih ali živalih.

NASLOV VII

IZVRŠILNI UKREPI

POGLAVJE I:

NACIONALNI IZVRŠILNI UKREPI

Člen 54

Ukrepanje v primeru neskladnosti

1. Kadar pristojni organ ugotovi neskladnost, ukrepa za zagotovitev, da nosilec dejavnosti izboljša stanje. Pri odločanju o ukrepanju pristojni organ upošteva naravo neskladnosti in preteklo poročilo nosilca dejavnosti glede neskladnosti.

2. Takšno ukrepanje vključuje, kadar je to primerno, naslednje ukrepe:

(a) uvedbo postopkov sanitarno-zdravstvenih ukrepov ali kakršno koli drugo ukrepanje, ki se zdi potrebno, da se zagotovi varnost krme ali živil ali skladnost z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali;

(b) omejitev ali prepoved dajanja krme, živil ali živali na trg ali njihov uvoz ali izvoz;

(c) spremljanje in po potrebi odredba odpoklica, umika oziroma uničenja krme ali živil;

(d) dovoljenje, da se krma ali živila uporabijo za namen, ki ni isti kakor prvotni;

(e) začasno prekinitev obratovanja ali zaprtje cele ali dela zadevne dejavnosti za ustrezno obdobje;

(f) prekinitev ali odvzem odobritve obratu;

(g) ukrepe iz člena 19 o pošiljkah iz tretjih držav;

(h) kakršne koli druge ukrepe, za katere pristojni organ meni, da so ustrezni.

3. Pristojni organ zadevnemu nosilcu dejavnosti ali zastopniku zagotovi:

(a) pisno obvestilo o svoji odločitvi glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti v skladu z odstavkom 1, skupaj z razlogi za odločitev;

in

(b) informacije o pravici do pritožbe zoper takšne odločitve, o postopku, ki se uporablja, in o rokih.

4. Kadar je to primerno, pristojni organ o svoji odločitvi uradno obvesti pristojni organ odpremne države članice.

▼B

5. Vse izdatke na podlagi tega člena nosi odgovorni nosilec dejavnosti na področju krme in živil.

Člen 55

Sankcije

1. Države članice določijo pravila o sankcijah, ki se uporabljajo za kršitve zakonodaje o krmi in živilih in drugih določb Skupnosti, nanašajočih se na zdravstveno varstvo in zaščito živali, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo njihovo izvajajo. Predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o določbah, ki se uporabljajo za kršitve zakonodaje o krmi in živilih, ter o vseh naknadnih spremembah.

POGLAVJE II:

IZVRŠILNI UKREPI SKUPNOSTI

Člen 56

Zaščitni ukrepi

1. Ukrepi se sprejmejo po postopkih, predvidenih v členu 53 Uredbe (ES) št. 178/2002, če:

(a) ima Komisija dokaze o resnih napakah v nadzornih sistemih države članice;

in

(b) takšna napaka lahko predstavlja možno in široko razširjeno tveganje za zdravje ljudi, zdravje živali ali dobro počutje živali, bodisi neposredno bodisi prek okolja.

2. Takšni ukrepi se sprejmejo šele potem, ko:

(a) nadzor Skupnosti navaja in poroča o neskladnosti z zakonodajo Skupnosti;

in

(b) zadevna država članica na zahtevo in v roku, ki ga je postavila Komisija, ni popravila stanja.

NASLOV VIII

PRILAGODITEV ZAKONODAJE SKUPNOSTI

Člen 57

Sprememba Direktive 96/23/ES

Direktiva 96/23/ES se spremeni:

1. V členu 14 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Referenčni laboratoriji Skupnosti so laboratoriji iz ustreznega dela Priloge VII Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o uradnem nadzoru, ki se opravlja, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (*).

(*) UL L 165, 30.4.2004, str. 1.“

▼B

2. V členu 30 se del odstavka 1, ki se začne „Kadar takšen dodaten nadzor dokaže…“ in konča z „… ali da se uporabi za druge namene, ki jih dovoljuje zakonodaja Skupnosti, brez odškodnine ali nadomestila“, nadomesti z naslednjim:

„Kadar nadzor dokaže navzočnost nedovoljenih snovi ali proizvodov ali kadar so presežene dopustne količine, se uporabljajo določbe členov 19 do 22 Uredbe (ES) št. 882/2004.“

3. Priloga V se črta.

Člen 58

Sprememba Direktive 97/78/ES

Direktiva 97/78/ES se spremeni:

1. Člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Veterinarske preglede proizvodov iz tretjih držav, ki se vnesejo na eno od ozemelj, navedenih v Prilogi I, opravijo države članice v skladu s to direktivo in Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (*).

_____

(*) UL L 165, 30.4.2004, str. 1.“

2. Člen 2(2)(a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ‚proizvodi‘ pomenijo proizvode živalskega izvora iz direktiv 89/662/EGS in 90/425/EGS, Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi (*), Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi (**), in Uredbe (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih pravilih za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi (***), vključuje pa tudi rastlinske proizvode iz člena 19.

_____

(*) UL L 273, 10.10.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 808/2003 (UL L 117, 13.5.2003, str. 1).
(**) UL L 18, 23.1.2003, str. 11.
(***) UL L 139, 30.4.2004.“

3. V členu 7(3) se besede „inšpekcijske pristojbine iz Direktive Sveta 85/73/EGS z dne 29. januarja 1985 o financiranju veterinarskih pregledov in nadzora, zajetih v direktivah 89/662/EGS, 90/425/EGS, 90/675/EGS in 91/496/EGS (spremenjene in prečiščene)“ nadomestijo z naslednjim:

„inšpekcijske pristojbine iz Uredbe (ES) št. 882/2004“.

4. V členu 10 se v odstavku 1(b) črta stavek: „ali v primeru obratov, odobrenih v skladu z Odločbo Sveta 95/408/ES z dne 22. junija 1995 o pogojih za sestavo začasnih seznamov obratov tretjih držav, iz katerih države članice lahko uvažajo v vmesnem obdobju nekatere proizvode živalskega izvora, ribiške proizvode ali žive školjke iz obrata, v katerem je bil opravljen nadzor Skupnosti ali nacionalni nadzor“.

5. V členu 12 se odstavek 9 črta.

6. V členu 15 se odstavek 5 črta.

▼B

7. V člen 16 se vstavi naslednji odstavek:

„4. Podrobna pravila za vnos proizvodov živalskega izvora za oskrbo posadke in potnikov mednarodnih prevoznih sredstev in proizvodov živalskega izvora, naročenih na daljavo (na primer po pošti, telefonu ali internetu) in dostavljenih potrošniku, se določijo v skladu s členom 25 Uredbe (ES) št. 882/2004“

8. Člen 21 se črta.

9. Člen 23 se črta.

10. V členu 24 se v odstavku 1 v drugi alinei besede „v skladu s členom 17(2)(a) in (b)“ nadomestijo z besedami „v skladu s členom 17“.

Člen 59

Sprememba Direktive 2000/29/ES

V Direktivo 2000/29/ES se vstavi naslednji člen:

„Člen 27a

Za namene te direktive in brez poseganja v njen člen 21 se smiselno uporabljajo členi 41 do 46 Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uradnem nadzoru, ki se opravlja, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (*).

_____

(*) UL L 165, 30.4.2004, str. 1.“

Člen 60

Sprememba Uredbe (ES) 854/2004

Uredba (ES) 854/2004 se spremeni:

1. V člen 1 se doda naslednji odstavek:

„1a. Ta uredba se uporablja poleg Uredbe (ES) št 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (*).

_____

(*) UL L 165, 30.4.2004, str. 1.“

2. V členu 2:

(a) v odstavku 1 se črtajo pododstavki (a), (b), (d) in (e);

in

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„(b)(a) Uredba (ES) št 882/2004“

3. V členu 3:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi odobrijo obrate, kadar in kakor je določeno v členu 31(2) Uredbe (ES) št. 882/2004“;

in

(b) odstavki 4(a) in (b) ter odstavek 6 se črtajo.

4. Člen 9 se črta.

▼B

5. Člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Da se zagotovi enotna uporaba načel in pogojev, predpisanih v členu 11 Uredbe (ES) št. 178/2002 in v naslovu VI poglavja II Uredbe (ES) št. 882/2004, se uporabljajo postopki, določeni v tem poglavju.“

6. V členu 11:

(a) se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Tretja država je vključena na takšen seznam le, če je bil v njej opravljen nadzor Skupnosti in dokazuje, da pristojni organ zagotavlja ustrezna jamstva, kakor je navedeno v členu 48(3) Uredbe (ES) št. 882/2004. Tretja država pa je lahko vključena na takšen seznam tudi brez opravljenega nadzora Skupnosti, če:

(a) ga tveganje, ugotovljeno v skladu s členom 46(3)(a) Uredbe (ES) št. 882/2004, ne določa;

in

(b) se pri odločanju, ali posamezno državo dodati na seznam v skladu z odstavkom 1, po drugih informacijah ugotovi, da pristojni organ zagotavlja potrebna jamstva.“;

(b) v odstavku 4 se uvod nadomesti z naslednjim:

„4. Pri sestavljanju ali posodabljanju seznamov se zlasti upošteva merila, navedena v členih 46 in 48(3) Uredbe (ES) št. 882/2004. Upošteva se tudi:“;

ter

(c) pododstavki (b) do (h) odstavka 4 se črtajo.

7. Člen 14(2)(b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) vsi posebni uvozni pogoji, določeni v skladu s členom 48 Uredbe (ES) št. 882/2004“

8. V členu 18 se črtajo točke (17) do (20).

Člen 61

Razveljavitev aktov Skupnosti

1. Direktive 70/373/EGS, 85/591/EGS, 89/397/EGS, 93/99/EGS in 95/53/ES ter odločbe 93/383/EGS, 98/728/ES in 1999/313/ES se razveljavijo z učinkom od 1. januarja 2006. Direktiva 85/73/EGS se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2008.

2. Vendar pa izvedbena pravila, sprejeta na podlagi navedenih aktov, zlasti aktov iz Priloge VIII, ostanejo v veljavi do sprejetja potrebnih določb na podlagi te uredbe, če niso v nasprotju s to uredbo.

3. Sklicevanje na razveljavljene akte se šteje kot sklicevanje na to uredbo.

NASLOV IX

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 62

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002 ali, kadar obravnava zadeve, ki se večinoma nanašajo na zdravstveno varstvo

▼B

rastlin, Stalni odbor za zdravstveno varstvo rastlin, ustanovljen z Odločbo Sveta 76/894/EGS ([1]).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Odločbe 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Odločbe.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Odločbe 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Odločbe.

Obdobje, predpisano v členu 5(6) Odločbe 1999/468/ES, je tri mesece.

4. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 63

Izvedbeni in prehodni ukrepi

1. Izvedbeni in prehodni ukrepi, potrebni za zagotavljanje enotne uporabe te uredbe, se lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 62(3).

To velja zlasti za:

(a) prenos nalog nadzora na izvajalce nadzora iz člena 5, kadar ti izvajalci delujejo že pred začetkom veljavnosti te uredbe;

(b) vse spremembe glede standardov iz člena 12(2);

(c) neskladnost iz člena 28, ki povzroča stroške, izhajajoče iz dodatnega uradnega nadzora;

(d) izdatke, ki nastanejo na podlagi člena 54;

(e) pravila o mikrobiološki, fizikalni oziroma kemijski analizi pri uradnem nadzoru, zlasti ob sumu tveganja in vključno z nadzorom varnosti proizvodov, uvoženih iz tretjih držav;

(f) opredelitev, katera krma se šteje kot krma živalskega izvora za namen te uredbe.

2. Za upoštevanje specifičnosti uredb (EGS) št. 2092/91, (EGS) št. 2081/92 in (EGS) št. 2082/92 posebni ukrepi, ki jih je treba sprejeti v skladu s postopkom iz člena 62(3), lahko predvidijo potrebno odstopanje od pravil in prilagoditve pravil, predpisanih v tej uredbi.

Člen 64

Sprememba prilog in sklicevanje na evropske standarde

V skladu s postopkom iz člena 62(3):

1. priloge k tej uredbi se lahko posodobijo, razen Priloge I, Priloge IV in Priloge V, brez poseganja v člen 27(3), zlasti pa se upoštevajo upravne spremembe in znanstveni oziroma tehnološki napredek;

2. sklicevanje na evropske standarde iz te uredbe se lahko posodobi, če CEN spremeni to sklicevanje.

Člen 65

Poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu

1. Komisija najpozneje do 20. maja 2007 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo.

2. To poročilo zlasti preuči izkušnje, pridobljene pri uporabi te uredbe, in obravnava predvsem naslednje zadeve:

([1]) UL L 340, 9.12.1976, str. 25.

▼B

(a) ponovno ovrednotenje področja uporabe glede zdravstvenega varstva živali in zaščite živali;

(b) zagotavljanje, da drugi sektorji prispevajo k financiranju uradnega nadzora z razširitvijo seznama dejavnosti iz oddelka A Priloge IV in oddelka A Priloge V ter zlasti ob upoštevanju vpliva zakonodaje Skupnosti o higieni živil in krme po sprejetju zakonodaje;

(c) določitev posodobljenih minimalnih stopenj za pristojbine iz oddelka B Priloge IV in oddelka B Priloge V ob upoštevanju zlasti dejavnikov tveganja.

3. Če je to primerno, Komisija priloži poročilu ustrezne predloge.

Člen 66

Finančna podpora Skupnosti

1. Odobrena sredstva, potrebna za:

(a) potne stroške in dnevnice strokovnjakov držav članic, ki nastanejo zato, ker jih Komisija imenuje za pomoč njenim strokovnjakom, kakor je predvideno v členih 45(1) in 46(1);

(b) usposabljanje nadzornega osebja, predvideno v členu 51;

(c) financiranje drugih ukrepov, ki so potrebni za uporabo te uredbe,

se vsako leto odobri v okviru proračunskega postopka.

2. Ukrepi iz odstavka 1(c) vključujejo zlasti organizacijo konferenc, vzpostavitev zbirk podatkov, objavo informacij, organizacijo študij in organizacijo srečanj, da se pripravijo seje Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

3. Tehnična podpora in finančni prispevek Skupnosti za organizacijo dejavnosti iz člena 50 se lahko dodelita v mejah človeških virov in finančnih sredstev, ki jih ima Komisija na voljo.

NASLOV X

KONČNA DOLOČBA

Člen 67

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporabljati se začne 1. januarja 2006.

Člena 27 in 28 pa se uporabljata od 1. januarja 2007.

▼M2

PRILOGA I

OBMOČJE IZ ČLENA 2(15)

1. Ozemlje Kraljevine Belgije.
2. Ozemlje Republike Bolgarije
3. Ozemlje Kraljevine Danske brez Ferskih otokov in Grenlandije
4. Ozemlje Zvezne republike Nemčije
5. Ozemlje Helenske republike
6. Ozemlje Kraljevine Španije brez Ceute in Melille
7. Ozemlje Francoske republike
8. Ozemlje Irske
9. Ozemlje Italijanske republike
10. Ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg
11. Ozemlje Kraljevine Nizozemske v Evropi
12. Ozemlje Republike Avstrije
13. Ozemlje Portugalske republike
14. Ozemlje Romunije
15. Ozemlje Republike Finske
16. Ozemlje Kraljevine Švedske
17. Ozemlje Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske

▼B

PRILOGA II

PRISTOJNI ORGANI

POGLAVJE I: VSEBINA ZA USPOSABLJANJE OSEBJA, KI OPRAVLJA URADNI NADZOR

1. Različne metode nadzora, kakršne so revizija, vzorčenje in inšpekcijski pregledi
2. Nadzorni postopki
3. Zakonodaja o krmi in živilih
4. Različne faze proizvodnje, predelave in razdeljevanja ter možno tveganje za zdravje ljudi in, kadar je to primerno, za zdravje živali in rastlin ter za okolje
5. Ocenitev neskladnosti z zakonodajo o krmi in živilih
6. Tveganje v proizvodnji živali, krme in živil
7. Ovrednotenje uporabe postopkov HACCP
8. Sistemi upravljanja, kakršni so programi zagotavljanja kakovosti, ki jih uporabljajo nosilci dejavnosti na področju krme in živil, ter njihova ocena, kolikor so pomembni za zahteve zakonodaje o krmi in živilih
9. Sistemi uradnega potrjevanja
10. Ukrepi ob nepredvidljivih dogodkih za izredne razmere, vključno s komunikacijo med državami članicami in Komisijo
11. Sodni postopki in posledice uradnega nadzora
12. Pregled pisnega gradiva, dokumentacije in drugih spisov, vključno z gradivom, dokumentacijo in spisi, povezanimi s preskušanjem strokovnosti, akreditacijo in oceno tveganja, ki so lahko pomembni za oceno skladnosti z zakonodajo o krmi ali živilih; to lahko vključuje finančne in gospodarske vidike
13. Katero koli drugo področje, vključno z zdravstvenim varstvom živali in zaščito živali, ki je potrebno za zagotovitev, da se uradni nadzor opravlja v skladu s to uredbo.

POGLAVJE II: VSEBINSKA PODROČJA ZA NADZORNE POSTOPKE

1. Organizacija pristojnega organa in razmerje med osrednjimi pristojnimi organi in organi, na katere so bile prenesene naloge opravljanja uradnega nadzora
2. Razmerje med pristojnimi organi in izvajalci nadzora, na katere so bile prenesene naloge, povezane z uradnim nadzorom
3. Izjava o ciljih, ki naj bi jih dosegli
4. Naloge, odgovornosti in dolžnosti osebja
5. Postopki vzorčenja, nadzorne metode in tehnike, razlaga rezultatov in posledični sklepi
6. Programi nadzora in nadzorovanja
7. Medsebojna pomoč, če uradni nadzor zahteva, da ukrepa več kakor ena država članica
8. Ukrepi, ki jih je treba sprejeti po uradnem nadzoru
9. Sodelovanje z drugimi službami ali oddelki, ki imajo lahko s tem povezane odgovornosti
10. Preverjanje primernosti metod vzorčenja, analitskih metod in testov za dokazovanje
11. Kakršna koli druga dejavnost ali informacije, ki so potrebne za učinkovito delovanje uradnega nadzora.

▼B

PRILOGA III

OPREDELITEV ANALITSKIH METOD

1. Za analitske metode naj bodo značilna naslednja merila:

   (a) točnost;

   (b) uporabnost (matrično in koncentracijsko območje);

   (c) meja zaznavnosti;

   (d) meja določitve;

   (e) natančnost;

   (f) ponovljivost;

   (g) obnovljivost;

   (h) predelava;

   (i) selektivnost;

   (j) občutljivost;

   (k) linearnost;

   (l) merilna negotovost;

   (m) druga merila, ki se lahko izberejo po potrebi.

2. Vrednosti natančnosti iz 1(e) se bodisi pridobijo pri medlaboratorijskem primerjalnem preskušanju, ki se opravi v skladu z mednarodno priznanim protokolom o medlaboratorijskem primerjalnem preskušanju (npr. ISO 5725:1994 ali usklajeni protokol IUPAC) bodisi, kadar so določena merila za analitske metode, temeljijo na preskusih skladnosti z merili. Vrednosti ponovljivosti in obnovljivosti so izražene v mednarodno priznani obliki (npr. 95-odstotna stopnja natančnosti, kakor je opredeljeno v ISO 5725:1994 ali IUPAC). Rezultati medlaboratorijskega primerjalnega preskušanja se objavijo ali so prosto na voljo.

3. Analitskim metodam, ki se enotno uporabljajo za različne skupine proizvodov, je treba dati prednost pred metodami, ki se uporabljajo samo za posamezne proizvode.

4. Kadar se analitske metode lahko validirajo v enem samem laboratoriju, jih je treba validirati v skladu z npr. usklajenimi smernicami IUPAC oziroma, kadar so za analitske metode določena merila, temeljijo na preskusih skladnosti z merili.

5. Analitske metode, sprejete v skladu s to uredbo, je treba urediti po standardni ureditvi za analitske metode, ki jo priporoča ISO.

▼B

PRILOGA IV

DEJAVNOSTI IN MINIMALNE STOPNJE ZA PRISTOJBINE ALI DAJATVE, POVEZANE Z URADNIM NADZOROM GLEDE OBRATOV SKUPNOSTI

ODDELEK A: DEJAVNOSTI

1. Dejavnosti, zajete v direktivah 89/662/EGS, 90/425/EGS, 93/119/ES in 96/23/ES, za katere države članice trenutno pobirajo pristojbine po Direktivi 85/73/EGS

2. Odobritev obratov za krmo.

ODDELEK B: MINIMALNE STOPNJE

Države članice za nadzor, ki se nanaša na naslednji seznam proizvodov, pobirajo najmanj ustrezne minimalne stopnje za pristojbine ali dajatve.

POGLAVJE I:

Minimalne stopnje za pristojbine ali dajatve, ki se uporabljajo za klavni inšpekcijski pregled

(a) goveje meso	
— odraslo govedo:	5 EUR/žival
— mlado govedo:	2 EUR/žival
(b) kopitarji:	3 EUR/žival
(c) prašičje meso: živali z maso klavnih trupov	
— manj kakor 25 kg:	0,5 EUR/žival
— enako ali več kakor 25 kg:	1 EUR/žival
(d) ovčje in kozje meso: živali z maso klavnih trupov	
— manj kakor 12 kg:	0,15 EUR/žival
— enako ali več kakor 12 kg:	0,25 EUR/žival
(e) perutninsko meso	
— perutnina rodu gallus in pegatka:	0,005 EUR/žival
— race in gosi:	0,01 EUR/žival
— purani:	0,025 EUR/žival
— meso gojenih kuncev:	0,005 EUR/žival

POGLAVJE II

Minimalne stopnje za pristojbine ali dajatve, ki se uporabljajo za nadzor obratov za razsek

Na tono mesa:

— goveje meso, telečje meso, prašičje meso, meso kopitarjev, ovčje in kozje meso:	2 EUR
— perutninsko meso in meso gojenih kuncev:	1,5 EUR
— meso gojene divjadi in divjačina:	
— majhna pernata divjad in divjad, ki ne leti:	1,5 EUR
— meso ratitov (noja, emuja, nanduja):	3 EUR
— divji prašič in prežvekovalci:	2 EUR.

▼B

POGLAVJE III

Minimalne stopnje za pristojbine ali dajatve, ki se uporabljajo za obrate za obdelavo uplenjene divjadi

(a) majhna pernata divjad:	0,005 EUR/žival
(b) majhna divjad, ki ne leti:	0,01 EUR/žival
(c) ratiti:	0,5 EUR/žival
(d) kopenski sesalci	
— divji prašič:	1,5 EUR/žival
— prežvekovalci:	0,5 EUR/žival

POGLAVJE IV

Minimalne stopnje za pristojbine ali dajatve, ki se uporabljajo za proizvodnjo mleka

— 1 EUR na 30 ton

in

— potem 0,5 EUR na tono

POGLAVJE V

Minimalne stopnje za pristojbine ali dajatve, ki se uporabljajo za proizvodnjo in dajanje ribiških proizvodov in proizvodov akvakulture na trg

(a) Prvo dajanje ribiških proizvodov in proizvodov akvakulture na trg:

— 1 EUR/tono za prvih 50 ton v mesecu,

— potem 0,5 EUR/tono.

(b) Prva prodaja na ribjem trgu:

— 0,5 EUR/tono za prvih 50 ton v mesecu,

— potem 0,25 EUR/tono.

(c) Prva prodaja, če ni sortiranja ali če sortiranje po svežosti oziroma velikosti v skladu z uredbama (EGS) št. 103/76 in št. 104/76 ni zadovoljivo:

— 1 EUR/tono za prvih 50 ton v mesecu,

— potem 0,5 EUR/tono.

Pristojbine, ki se pobirajo za vrste iz Priloge II k Uredbi Komisije (EGS) št. 3703/85, ne smejo presegati 50 EUR na pošiljko.

Države članice bodo pobirale 0,5 EUR/tono za predelavo ribiških proizvodov in proizvodov akvakulture.

▼B

PRILOGA V

DEJAVNOSTI IN MINIMALNE STOPNJE ZA PRISTOJBINE ALI DAJATVE, POVEZANE Z URADNIM NADZOROM BLAGA IN ŽIVIH ŽIVALI, KI SE VNAŠAJO V SKUPNOST

ODDELEK A: DEJAVNOSTI ALI NADZOR

Dejavnosti, zajete v direktivah 97/78/ES in 91/496/EGS, za katere države članice trenutno pobirajo pristojbine po Direktivi 85/73/EGS.

ODDELEK B: PRISTOJBINE ALI DAJATVE

POGLAVJE I

Pristojbine, ki se uporabljajo za uvoženo meso

Minimalne stopnje pristojbin za uradni nadzor uvoza pošiljk mesa so določene na:

— 55 EUR na pošiljko, do 6 ton,

in

— potem 9 EUR na tono, do 46 ton,

ali

— 420 EUR na pošiljko, več kakor 46 ton.

POGLAVJE II

Pristojbine, ki se uporabljajo za uvožene ribiške proizvode

1. Minimalna pristojbina za uradni nadzor uvoza pošiljk ribiških proizvodov je določena na:

   — 55 EUR na pošiljko, do 6 ton,

   in

   — potem 9 EUR na tono, do 46 ton,

   ali

   — 420 EUR na pošiljko, več kakor 46 ton.

2. Zgornji znesek za uradni nadzor uvoza pošiljk ribiških proizvodov, ki se prevažajo v razsutem stanju, je:

   — 600 EUR na plovilo s tovorom ribiških proizvodov do 500 ton,

   — 1 200 EUR na plovilo s tovorom ribiških proizvodov do 1 000 ton,

   — 2 400 EUR na plovilo s tovorom ribiških proizvodov do 2 000 ton,

   — 3 600 EUR na plovilo s tovorom ribiških proizvodov več kakor 2 000 ton.

3. Pri ribiških proizvodih, ulovljenih v naravnem okolju, ki jih neposredno iztovori ribiško plovilo pod zastavo tretje države, se uporabljajo določbe iz točke (a) poglavja V oddelka B Priloge IV.

POGLAVJE III

Pristojbine ali dajatve, ki se uporabljajo za mesne izdelke, perutninsko meso, divjačino, kunčje meso, meso gojene divjadi, stranske proizvode živalskega izvora in krmo živalskega izvora

1. Minimalna pristojbina za uradni nadzor pošiljke proizvodov živalskega izvora, ki niso navedeni v poglavjih I in II, ali pošiljke stranskih proizvodov živalskega izvora, ali pošiljke krme je določena na:

   — 55 EUR na pošiljko, do 6 ton,

   in

   — potem 9 EUR na tono, do 46 ton,

   ali

   — 420 EUR na pošiljko, več kakor 46 ton.

▼B

2. Zgornji znesek za uradni nadzor uvoza pošiljke proizvodov živalskega izvora, ki niso navedeni v poglavjih I in II, pošiljke stranskih proizvodov živalskega izvora, ali pošiljke krme, ki se prevažajo v razsutem stanju, je:

   — 600 EUR na plovilo s tovorom proizvodov do 500 ton,

   — 1 200 EUR na plovilo s tovorom proizvodov do 1 000 ton,

   — 2 400 EUR na plovilo s tovorom proizvodov do 2 000 ton,

   — 3 600 EUR na plovilo s tovorom ribiških proizvodov več kakor 2 000 ton.

POGLAVJE IV

Pristojbine, ki se uporabljajo za tranzit blaga in živih živali skozi skupnost

Znesek pristojbin ali dajatev za uradni nadzor tranzita blaga in živih živali skozi Skupnost je določen na najnižjo raven 30 EUR, ki se poveča za 20 EUR vsakih petnajst minut za vsakega člana osebja, ki je vključen v nadzor.

POGLAVJE V

Pristojbine, ki se uporabljajo za uvožene žive živali

1. Pristojbina za uradni nadzor uvoza pošiljk živih živali je določena:

   (a) za govedo, kopitarje, prašiče, ovce, koze, perutnino, kunce in majhno pernato divjad ali divjad, ki ne leti, ter za naslednje kopenske sesalce: divji prašič in prežvekovalci, na:

      — 55 EUR na pošiljko, do 6 ton,

      in

      — potem 9 EUR na tono, do 46 ton,

      ali

      — 420 EUR na pošiljko, več kakor 46 ton;

   (b) za živali drugih vrst dejanski strošek inšpekcijskega pregleda, izražen bodisi na žival ali na uvoženo tono, na:

      — 55 EUR na pošiljko, do 46 ton,

      ali

      — 420 EUR na pošiljko, več kakor 46 ton,

      pri čemer se razume, da se ta minimum ne uporablja za uvoz vrst iz Odločbe Komisije 92/432/EGS.

2. Na zahtevo države članice, ki priloži ustrezne spremne dokumente, in v skladu s postopkom, predpisanim v členu 18 Direktive 89/662/EGS, se lahko za uvoz iz nekaterih tretjih držav uporablja nižja raven pristojbin.

▼B

PRILOGA VI

MERILA, KI JIH JE TREBA UPOŠTEVATI PRI IZRAČUNU PRISTOJBIN

1. Plače osebja, ki je vključeno v uradni nadzor
2. Stroški za osebje, ki je vključeno v uradni nadzor, vključno z objekti in napravami, orodjem, opremo, usposabljanjem, potnimi in pripadajočimi stroški
3. Stroški laboratorijskih preiskav in vzorčenja

▼M1

PRILOGA VII

REFERENČNI LABORATORIJI SKUPNOSTI

I. **Referenčni laboratoriji Skupnosti za krmo in živila**

1. Referenčni laboratorij Skupnosti za mleko in mlečne prozvode

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francija

2. Referenčni laboratoriji Skupnosti za analize in preskušanje zoonoz (salmonela)

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
   3720 BA Bilthoven
   Nizozemska

3. Referenčni laboratorij Skupnosti za spremljanje morskih biotoksinov

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)
   E-36200 Vigo
   Španija

4. Referenčni laboratorij Skupnosti za spremljanje virusne in bakterijske okuženosti mehkužcev

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
   Weymouth
   Dorset DT4 8UB
   Združeno kraljestvo

5. Referenčni laboratorij Skupnosti za *Listerio* monocytogenes

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francija

6. Referenčni laboratorij Skupnosti za glede na koagulazo pozitivne stafilokoke, vključno s *Staphylococccus aureus*

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francija

7. Referenčni laboratorij Skupnosti za *Escherichia coli*, vključno z verotoksično *E. coli* (VTEC)

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Italija

8. Referenčni laboratorij Skupnosti za kampilobakter

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
   S-751 89 Uppsala
   Švedska

9. Referenčni laboratorij Skupnosti za parazite (zlasti trihine, *ehinokoke in anizakise*)

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Italija

10. Referenčni laboratorij za antimikrobno resistenco

    Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
    DK-1790 København V
    Danska

11. Referenčni laboratorij za proteine živalskega izvora in krmo

    Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)

▼M1

B-5030 Gembloux
Belgija

12. Referenčni laboratoriji Skupnosti za ostanke veterinarskih zdravil in kontaminantov v živilih živalskega izvora

(a) Za ostanke iz Priloge I skupina A 1, 2, 3, 4, skupina B 2(d) in skupina B 3(d) k Direktivi 96/23/ES

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Nizozemska

(b) Za ostanke iz Priloge I skupina B 1 in B 3(e) k Direktivi 96/23/ES ter karbadoks in olakindoks

Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants
AFSSA — site de Fougères
BP 90203
Francija

(c) Za ostanke iz Priloge I skupina A 5 in skupina B 2(a)(b)(e) k Direktivi 96/23/ES

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)
D-12277 Berlin
Nemčija

(d) Za ostanke iz Priloge I skupina B 3(c) k Direktivi 96/23/ES

Instituto Superiore di Sanità
I-00161 Roma
Italija

13. Referenčni laboratorij Skupnosti za transmisivne spongiformne encefalopatije (TSE)

Laboratorij iz Priloge X poglavja B k Uredbi (ES) št. 999/2001

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Združeno kraljestvo

14. Referenčni laboratorij Skupnosti za dodatke za uporabo v prehrani živali

Zadevni laboratorij iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali ([1])

Skupno raziskovalno središče Evropske komisije

Geel

Belgija

15. Referenčni laboratorij Skupnosti za gensko spremenjene organizme (GSO)

Zadevni laboratorij iz Priloge k Uredbi (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi ([2])

Skupno raziskovalno središče Evropske komisije

Ispra

Italija

16. Referenčni laboratorij Skupnosti za materiale, namenjene za stik z živili

Skupno raziskovalno središče Evropske komisije

Ispra

([1]) UL L 268, 18.10.2003, str. 29. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 378/2005 (UL L 59, 5.3.2005, str. 8).
([2]) UL L 268, 18.10.2003, str. 1.

▼M1

Italija

17. Referenčni laboratoriji Skupnosti za ostanke pesticidov

(a) Žita in krma

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Danska

(b) Živila živalskega izvora in proizvodi z visoko vsebnostjo maščob

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Nemčija

(c) Sadje in zelenjava, vključno s proizvodi z visoko vsebnostjo vode in kisline

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)
Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)
LAGV: E-46100 Burjassot-Valencia
PRRG: E-04120 Almería
Španija

(d) Metode za posamezne ostanke

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart
Postfach 1206
D-70702 Fellbach
Nemčija

18. Referenčni laboratorij Skupnosti za težke kovine v krmi in živilih

Skupno raziskovalno središče Evropske komisije

Geel

Belgija

19. Referenčni laboratorij Skupnosti za mikotoksine

Skupno raziskovalno središče Evropske komisije

Geel

Belgija

20. Referenčni laboratorij Skupnosti za policiklične aromatične ogljikovodike (PAH)

Skupno raziskovalno središče Evropske komisije

Geel

Belgija

21. Referenčni laboratorij Skupnosti za dioksine in PCB v krmi in živilih

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Nemčija

II. **Referenčni laboratoriji Skupnosti za zdravje živali in žive živali**

1. Referenčni laboratoriji Skupnosti za klasično prašičjo kugo

Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 2001/89/ES z dne 23. oktobra 2001 o ukrepih Skupnosti za nadzor nad klasično prašičjo kugo ([1]).

2. Referenčni laboratorij Skupnosti za konjsko kugo

Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 92/35/EGS z dne 29. aprila 1992 o pravilih za obvladovanje in ukrepih za zatiranje konjske kuge ([2]).

([1]) UL L 316, 1.12.2001, str. 5. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([2]) UL L 157, 10.6.1992, str. 19. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1).

▼M1

3. Referenčni laboratorij Skupnosti za aviarno influenco

   Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 2005/94/ES z dne 20. decembra 2005 o ukrepih Skupnosti za obvladovanje aviarne influence in razveljavitvi Direktive 92/40/EGS ([1]).

4. Referenčni laboratorij Skupnosti za atipično kokošjo kugo

   Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 92/66/EGS z dne 14. julija 1992 o uvedbi ukrepov Skupnosti za nadzor atipične kokošje kuge ([2]).

5. Referenčni laboratorij Skupnosti za vezikularno bolezen prašičev

   Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 92/119/EGS z dne 17. decembra 1992 o splošnih ukrepih Skupnosti za nadzor nad določenimi živalskimi boleznimi in o posebnih ukrepih v primeru vezikularne bolezni prašičev ([3]).

6. Referenčni laboratorij Skupnosti za bolezni rib

   Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 93/53/EGS z dne 24. junija 1993 o minimalnih ukrepih Skupnosti za nadzor določenih bolezni rib ([4]).

7. Referenčni laboratorij Skupnosti za bolezni školjk

   Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 95/70/ES z dne 22. decembra 1995 o uvedbi minimalnih ukrepov Skupnosti za nadzor nekaterih bolezni školjk ([5]).

8. Referenčni laboratorij Skupnosti za spremljanje učinkovitosti cepljenja proti steklini

   Odločba Sveta 2000/258/ES z dne 20. marca 2000 o imenovanju posebnega inštituta, pristojnega za uvajanje meril, ki so potrebna za standardizacijo seroloških testov za nadzorovanje učinkovitosti cepiva proti steklini ([6]).

9. Referenčni laboratorij Skupnosti za bolezen modrikastega jezika

   Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 2000/75/ES z dne 20. novembra 2000 o določitvi posebnih določb za boj zoper in izkoreninjenje bolezni modrikastega jezika ([7]).

10. Referenčni laboratorij Skupnosti za afriško prašičjo kugo

    Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 2002/60/ES z dne 27. junija 2002 o določitvi posebnih ukrepov za nadzor nad afriško prašičjo kugo in o spremembi Direktive 92/119/EGS v zvezi z nalezljivo ohromelostjo prašičev in afriško prašičjo kugo ([8]).

11. Referenčni laboratorij Skupnosti za zootehniko

    Zadevni laboratorij iz Odločbe Sveta 96/463/EGS z dne 23. julija 1996 o določitvi referenčnega organa, ki je odgovorno za usklajevanje enotnih testnih metod in ocenjevanja rezultatov za čistopasemsko plemensko govedo ([9]).

12. Referenčni laboratorij Skupnosti za slinavko in parkljevko

    Zadevni laboratorij iz Direktive Sveta 2003/85/ES z dne 29. septembra 2003 o ukrepih Skupnosti za obvladovanje slinavke in parkljevke, ki razveljavljajo Direktivo 85/511/EGS in odločbi 89/531/EGS in 91/665/EGS ter spreminja Direktivo 92/46/ES ([10]).

([1]) UL L 10, 14.1.2006, str. 16.
([2]) UL L 260, 5.9.1992, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.
([3]) UL L 62, 15.3.1993, str. 69. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.
([4]) UL L 175, 19.7.1993, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([5]) UL L 332, 30.12.1995, str. 33. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.
([6]) UL L 79, 30.3.2000, str. 40. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2003/60/ES (UL L 23, 28.1.2003, str. 30).
([7]) UL L 327, 22.12.2000, str. 74.
([8]) UL L 192, 20.7.2002, str. 27. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([9]) UL L 192, 2.8.1996, str. 19.
([10]) UL L 306, 22.11.2003, str. 1. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2005/615/ES (UL L 213, 18.8.2005, str. 14).

▼**M1**

13. Referenčni laboratorij Skupnosti za brucelozo

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses
F-94700 Maisons-Alfort
Francija

▼B

PRILOGA VIII

IZVEDBENA PRAVILA, KI OSTANEJO V VELJAVI NA PODLAGI ČLENA 61

1. Izvedbena pravila, ki temeljijo na Direktivi 70/373/EGS o uvedbi metod vzorčenja in analiz Skupnosti za uradni nadzor krme

(a) Prva direktiva Komisije 71/250/EGS z dne 15. junija 1971 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([1])

(b) Druga direktiva Komisije 71/393/EGS z dne 18. novembra 1971 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme

(c) Tretja direktiva Komisije 72/199/EGS z dne 27. aprila 1972 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([2])

(d) Četrta direktiva Komisije 73/46/EGS z dne 5. decembra 1972 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([3])

(e) Prva direktiva Komisije 76/371/EGS z dne 1. marca 1976 o določitvi metod Skupnosti za vzorčenje pri uradnem nadzoru krme

(f) Sedma direktiva Komisije 76/372/EGS z dne 1. marca 1976 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([4])

(g) Osma direktiva Komisije 78/633/EGS z dne 15. junija 1978 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([5])

(h) Deveta direktiva Komisije 81/715/EGS z dne 31. julija 1981 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([6])

(i) Deseta direktiva Komisije 84/425/EGS z dne 25. julija 1984 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([7])

(j) Enajsta direktiva Komisije 93/70/EGS z dne 28. julija 1993 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme ([8])

(k) Dvanajsta direktiva Komisije 93/117/EGS z dne 17. decembra 1993 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za uradni nadzor krme

(l) Direktiva Komisije 98/64/ES z dne 3. septembra 1998 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za določanje vsebnosti aminokislin, surovih olj in masti ter olakvindoksa v krmi ([9])

(m) Direktiva Komisije 2003/126/ES z dne 23. decembra 2003 o analitski metodi za določanje sestavin živalskega izvora za uradni nadzor krme ([10])

(n) Direktiva Komisije 1999/27/ES z dne 20. aprila 1999 o uvedbi analitskih metod Skupnosti za določanje amproliuma, diklazurila in karbadoksa v krmilih ([11])

(o) Direktiva Komisije 1999/76/ES z dne 23. julija 1999 o določitvi analitskih metod Skupnosti za določanje lasalocid natrija v krmi

(p) Direktiva 2000/45/ES z dne 6. julija 2000 o določitvi analitskih metod Skupnosti za določanje vitamina A, vitamina E in triptofana v krmi

(q) Direktiva Komisije 2002/70/ES z dne 26. julija 2002 o določitvi zahtev za določanje vrednosti dioksinov in dioksinom podobnih PCB-jev v krmi ([12])

([1]) UL L 155, 12.7.1971, str. 13. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 1999/27/ES (UL L 118, 6.5.1999, str. 36).
([2]) UL L 279, 20.12.1971, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 98/64/ES (UL L 257,19.9.1998, str. 14).
([3]) UL L 123, 29.5.1972, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 1999/79/ES (UL L 209, 7.8.1999, str. 23).
([4]) UL L 83, 30.3.1973, str. 21. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 1999/27/ES.
([5]) UL L 102, 15.4.1976, str. 1.
([6]) UL L 102, 15.4.1976, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 94/14/ES (UL L 94, 13.4.1994, str. 30).
([7]) UL L 206, 29.7.1978, str. 43. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 84/4/EGS (UL L 15,18.1.1984, str. 28).
([8]) UL L 257, 10.9.1981, str. 38.
([9]) UL L 238, 6.9.1984, str. 34.
([10]) UL L 234, 17.9.1993, str. 17.
([11]) UL L 329, 30.12.1993, str. 54.
([12]) UL L 257, 19.9.1998, str. 14.

▼B

2. Izvedbena pravila, ki temeljijo na Direktivi 95/53/ES z dne 25. oktobra 1995 o določitvi načel izvajanja uradnega nadzora na področju prehrane živali.

   Direktiva Komisije Sveta 98/68/ES z dne 10. septembra 1998 o določitvi standardnega dokumenta iz prvega odstavka člena 9(1) Direktive Sveta 95/53/ES in nekaterih predpisov za preglede krme pri uvozu iz tretjih držav ([1]).

([1]) UL L 339, 24.12.2003, str. 78.